

Sluga Božji

Dobri otac **Antić**

GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEGA FRA ANTE ANTIĆA

God. XXXX. (2010.), 1 (148) Cijena 10 kn

Radnici u vinogradu Gospodnjem

Gospodine, Ti tražiš ljudе, koji će ovdje biti za Tebe,
Tražiš radnike, koji će skupljati Tvoju žetvu,
Gospodine,
I gledaš ujedno i mene i pitaš pun očekivanja
Kao na nekog
Koji podsjećа da ga tražiš,
Hoćeš li me?
Gospodine,
Znam da je Tvoja žetva dragocjena,
I ponekad se toga plašim
Govorim
Nisam sposoban za ovu službu...
Ali znam
Da je to samo izgovor...
Gospodine, Ti očekuješ
Da ja reknem: „da“!
Gospodine,
Ne želim Te razočarati,
Trebam Tvoju pomoć,
Onda će sve biti moguće,
Gospodine, ovdje sam!

N. N.

Riječ urednika

Poštovani čitatelji!

Službeni postupak za proglašenje blaženim fra Ante Antića počeo je 17. studenoga 1984. Toga dana članovi sudišta, stručnjaci-teolozi posebno izabrani za ovaj postupak, u urednu uzoritog kardinala Franje Kuharića položili su prigušku da će kao suci istražitelji časno i savjesno obavljati povjerenu im zadaću tj. strogo, kritički ispitati život tog krepostnog redovnika-franjevca i glas o njegovoj svetosti. Time je službeno bila otvorena Biskupijska kauza t.j. proces proglašenja blaženim jednog novog kandidata za oltar. I meni, tadašnjem magistru bogoslova, pripala je čast da budem uključen u to sudište kao dostavljač spisa. Poslije magistarske službe u zagrebačkom Gospinu i Antićevu samostanu povjerena mi je služba gvardijana. Tako sam više godina mogao pratiti rad sudišta, pomagati uređenje vicepostulature, suorganizirati i sudjelovati u brojnim komemorativnim slavljima vezanim za život i smrt Sluge Božjega fra Ante Antića.

Sluga Božji fra Ante Antić za mene je uvijek bio jedan izazov, jedna pozitivna provokacija. Zapravo, kad sam se pitao: ima li danas svetaca, je li moguće danas biti svet, otkrivajući i upoznavajući njega, dobivao sam odgovor: ima ih, i danas je moguće biti svet. Evo, u toj kući u kojoj ti živiš i radiš, živio je i radio svetac. To me je radovalo i sada me silno raduje, jer sam ponovno tu, u istoj kući. Sada s jednom „tajnom“... kojoj mogu zahvaliti da sam ovdje, k tomu još i u ulozi vicepostulatora. Ovdje sam, u jednoj časnoj službi, s iskrenim strahom hoću li joj u svojoj ljudskoj krhkosti moći dobro odgovoriti i hoću li uspjeti. Stoga već sada svoj strah, svoju krhkost, uspjeh i sve što je vezano uz ovu novu službu povjeravam zagovoru Sluge Božjega. On je bliže Onomu komu je vjerno služio. Imam svjedočanstava da je mnogima bio doista dobra „veza“ s Njime, što i mojoj nadi daje krila.

A mojoj nadi daju krila i moji vrijedni prethodnici vicepostulatori: fra Roko Tomić, fra Stjepan Vučemilo, fra Josip Šimić i fra Vladimir Tadić. Svi su oni podnijeli „žegu dana“, odradili težak i silno zahtjevan posao. Sve potrebne radnje u procesu beatifikacije Sluge Božjega fra Ante Antića učinjene su. Sva tražena i stručno obrađena dokumentacija poslana je u Rim. Predstoji još da posljednji spisi (o čudu Sluge Božjega) koji su poslani u Rim, prođu komisiju obradu stručnjaka, posebno odabranih od Kongregacije, i tada ćemo moći reći Antićeva Kauza spremljena je za konačnu riječ Crkve. Nadamo se da smo sve bliže tom trenutku i radujemo se. Neka Sluga Božji fra Ante Antić svojim zagovorom kod Krista Spasitelja vrijednim vicepostulatorima uzvrat radošću i slavom nebesnika.

Kad će Crkva službeno Slugu Božjega fra Ante Antića proglastiti blaženim, pa zatim svetim, ne znamo. Usudujem se postaviti pitanje: je li to važno? Poznavajući njegov, Bogu i bližnjemu, sav predani život, mi vjerujemo da je on kod Boga, da je u slavi nebesnika. A za sve za koje vjerujemo da su nagrađeni tom slavom, kažemo da su blaženi i sveti.

Antić je svoje blaženstvo i svoju svetost uspješno odradio ovdje na zemlji. Sad je red na nama. Proglašavajući ga blaženim i svetim, Crkva nam ga želi dati kao uzor i ohrabrenje da i mi možemo uspjeti. A da bismo uspjeli, trebamo život Sluge Božjega pretakati u svoj život. To se neće dogoditi ako ostanemo samo na lijepom govorenju o fra Ante Antiću.

- *Koji je smisao isticati i diviti se Antićevoj dobroti i njegovu dobrohotnu i snalažljivu srcu prema siromašnima ako sami nećemo biti dobri i slično velikodušni!?*
- *Govoriti o Antićevoj strpljivosti, umijeću slušanja i blagosti, bit će govor u vjetar, ako se i mi ne potrudimo biti strpljivi i blagi, ako ne budemo učili slušati druge.*
- *Isticati, pa i stotinu puta reći kako je Antić vršio volju Božju, ostat će samo za njega dobra i kreposna odlika, ako i mi ne priznamo: volja Božja je i za nas bolja od naše i za nas je pametno da je vršimo.*
- *Prepričavati kako je Antić bio skroman redovnik, volio Boga i čovjeka, mnogo molio, postio, bio vidovit, činio ovo i ono, može nam zvučati kao priča: „Za laku noć, djeco.“ Ali priča koju rado slušamo, koja nam godi i uspavljuje nas. Govor o Sluzi Božjem Antiću treba biti: „Dobro jutro, čovječe! Probudi se! Ustan! I ti danas možeš biti čovjek kroz kojeg sija sunce Božje dobrote. Ako danas uspiješ, sutra ćeš još lakše. I prekosutra također. Ako je fra Ante uspio, možeš i ti! Hajde, pokreni se, pa će i tebi Krist pružiti ruku za koji korak više dobrote.*

Lijepo pričati i pisati o fra Anti Antiću, raditi samo na tome da ga proglašimo blaženim i svetim i onda ga ostaviti na nebu – što smo time dobili? Antić nam treba na zemlji. Ne samo jedan, nego mnogo Antića. To možemo biti ti i ja. Bez novih, pravih Antića, mi i svijet bit će sigurno siromašniji.

U tom nastojanju, da budemo što sličniji Sluzi Božjem, da budemo novi Antići, nudimo vam kao pomoć novi broj njegova glasila Vicepostulature. U njemu ćete naći duhovno molitveno štivo, konkretnе pozive, poticaje i primjere za življjenje dobrote. U rubrici „Iz Vicepostulature“ saznat ćete ono najvažnije u vezi s radom Vecepstulature. Donosimo i kraći izbor zahvala i preporuka Sluzi Božjem.

Nismo zaboravili da je ova godina proglašena „Svećeničkom godinom“. Koristeći se Antićevim promišljanjima kako biti pravi Kristov svećenik, više priloga u ovome broju govori i o toj temi. Biti svećenik u naše doba velika je potreba, ali i velik izazov. Biti svećenik Antićeve duhovne škole, biti suočljen Kristu, to je najbolji odgovor kakva svećenika trebamo. Fra Ante Antić bio je svećenik uzorne redovničke, svećeničke duhovnosti, dobrohotno i nemametljivo poticanj za pravu ljubav prema Bogu i čovjeku.

Zasigurno je mnogo onih kojima su Antićev primjer i riječi ulile novu sigurnost, odagnale sumnje i podigle ih nakon teških padova i lomova pod životnim križevima. Brojni su i oni, koji nam svjedoče, da se poslije susreta s fra Antonom Antićem njihov život promijenio. Od kolebljivih i bojažljivih, postali su čvrsto usiderni vjernici, oni koji su bili mlaki, postali su revni i gorljivi.

Dragi čitatelji glasila „Dobri Otac Ante Antić“, želja je uredništva da ovaj list svojim sadržajem i novim izgledom doprinese vašim novim milosnim susretima sa Slugom Božjim.

S tom željom, dajemo vam u ruke ovaj novi broj glasila, sve vas srdačno pozdravljamo i kličemo: Bilo vam blagoslovljeno ANTIĆEVO 2010.!

Vaš urednik

Korizma

S dobrim fra Antom Antićem korizmom prema Uskrsu

„Sada se nalazimo u svetom vremenu korizme. Volja je Božja posvećenje naše. Ovo je vrijeme najzgodnije, da se duhovno obnovimo i sa sebe stresemo svjetsku površinu i duhovno se preporedimo.“ (Iz pisma sluge Božjega fra Ante Antića fra Petru Capkunu.)

Sa Slugom Božjim razmišljajmo o svetom korizmenom vremenu u kojem se sada nalazimo. Sto trebamo sada činiti? ... Ništa! ... Možda će netko upravo to pomisliti. Ništa posebnog ne činiti, nego dalje životariti u svojoj svakodnevici. A upravo to je ono porazno.

Korizma je idealno vrijeme nekog novog početka, jednog zaokreta prema gore, prema višem i boljem. Tko nikada novo ne započinje, tko nikada ne čini korak prema gore, taj sigurno pada i završava negdje postrance u jarku, pokraj životnoga puta.

Što valja činiti?

Najprije trebamo razmišljati: o samima sebi, o smislu života, o Bogu i o onome što On od nas traži.

Na to nas je nedavno potakla i Čista srijeda - pepelnica ozbiljnim riječima: „Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti!“

Korizmeno vrijeme jest vrijeme iskrenosti i hrabrosti suočiti se s pitanjima: gdje sam ja, kako izgledam (u svojoj duši), mogu li se ovakav pokazati pred Bogom? ...

Ne bi bilo naodmet, da ovih dana kad se nađemo pred ogledalom barem jednom sebi postavimo pitanje: tko sam ja, kakav trebam biti, kakav zapravo mogu biti javjernik-kršćanin?!

Nesretni austrijski pisac Nikolaus Lenau, neposredno pred svoju smrt, napisao je sljedeće: „Ja, ovakav kakav jesam, zaleći pozdravljam sebe kakav sam trebao biti.“ Tek na kraju svoga života, ovaj nesretnik, uvidio je da je zastranio. Uvidio je što je propustio. Uvidio je da nije onaj koji je trebao biti, nego nekakva ljudska karikatura koju ni sam nije mogao prihvati.

Stoga, evo jednog zadatka za ove korizmene dane: pronaći malo vremena, bar ono, što se kaže „ustrižak vremena“ povući se u tišinu i razmišljati o ovome: tko i što bih mogao biti? Tko i što bih mogao biti: ako to i to učinim, ako se prema tome tako postavim, ako se toga i toga odrekнем, ako pametno iskoristim vrijeme. Obično se uz ovakva pitanja javlja napast: pa ja još imam vremena!

Korizma to je udarac Crkve u rebra, jedan pravi poticaj da pametno iskoristimo ovo vrijeme koje još imamo. Korizma je slična da još jedanput i još jedanput dobro stisnemo kormilo svoga života.

Što nam Crkva savjetuje u ovo korizmeno vrijeme? To su tri stvari, koje je Sluga Božji fra Ante Antić dobro poznavao, prakticirao u svome životu i savjetovao onima koje podupire u njihovu duhovnome životu.

1. *Očistiti se i napraviti red*

To se i sada, kao i prije, događa u iskrenoj uskrsnoj ispovijedi. Ako želimo nanovo započeti, onda se moramo riješiti starog balasta, srediti svoje račune s Bogom i

bližnjim. Jasna je poruka apostola Pavla za ovo vrijeme: „Dajte, pomirite se s Bogom!“

2. Oslobođiti se krive zarobljenosti

Da! U našoj nutrini trebamo postati slobodni od samorobovanja. To se događa u dobrovoljnem odricanju od raznih stvari, a osobito od onih koje nisu nužne za naš život i zdravlje, kao što su: alkohol, duhan, kava, bezvrijedni tisak, rasipanje vremena na nekorisne susrete, razgovore i gledanje nevrijednog TV. programa i sl.

Odricanje od hrane, tj. posni i nemrsni dani: Čista srijeda, svi petci u Korizmi – osobito Veliki petak, zadržali su i danas svoj puni smisao. Postiti znači: živjeti jednostavno i skromno. Hoće li naša odvažnost da postanemo slobodni tj. nezarobljeni jelom, pićem, pušenjem i sl. imati učinka, to će svatko za sebe vidjeti. A ako ovim odricanjima oduzmemos religioznu notu, ona su pozitivna i korisna za čovjeka iz zdravstvenih razloga.

3. Suodgovornost za svijet

Korizma je uvijek bila vrijeme povećane brige i ljubavi za svoje bližnje. Post nam ima pomoći da se odreknemo sebe i da živimo za druge. Post je put do više ljubavi i solidarnosti. Postiti znači naučiti ljubiti, a naučiti ljubiti znači znati darivati sebe. Post je put do bratskog dijeljenja. Materijalnim dobrima prikupljenima odricanjem možemo mnogim ljudima učiniti život ljudskijim. A ljubav je i ono kada trpimo zbog nevolje drugoga. Kad na vlastitome tijelu osjećamo glad miličuna, kad osjecamo kako usamljenost i strah, nevolja i očaj malenih i slabih pritišću i naše srce.

A zar oproštenje, pomirenje u obitelji, na radnom mjestu, lijepa riječ upravljena baš onomu tko nam nije simpatičan, vrijeme darovano osamljenom, zapostavljenom i bolesnom... zar to nisu pravi darovi, prava korizmena vježbanja, pravi koraci prema gore, prema boljem.

Jedna misna molitva smisao ovih četrdeset korizmenih dana izriče ovako:
„Odricanje smanjuje u nama sebeljublje i

otvara nam srce za nevolju siromašnih!“
Ako se to kod nas dogodi, onda se može reći: Hvala Bogu, što postoji korizmeno vrijeme!

One koji ovako doživljavaju ovo vrijeme priprave za Uskrs, jamačno čeka i rađostan Uskrs!

Sluga Božji fra Ante Antić imao je takvo iskustvo korizme i takvog hoda prema Uskrsu, zato je u svojim duhovnim govorima i pismima, Bogu posvećenim osobama, i ne samo njima, često isticao svetost ovog vremena i njegovo pametno korištenje za veću duhovnu izgradnju.

„Ovih dana evo nam lijepoga i svetog korizmenog vremena. To je sveto vrijeme, u kojem će Gospodin posebno djelovati u tebi i preko tebe u dušama. Budi prikladno oruđe u ruci Božjoj i vjerni pomagač Duha Svetoga u posvećenju duša.“ (Iz pisma Sluge Božjeg fra Milanu Mikuliću)

Sada je pravo vrijeme, sada je dan spasenja

Sluga Božji fra Ante Antić bio je duboko i trajno povezan s Bogom. O tome na poseban način svjedoče njegova pisma. Bio je sav uronjen u prisutnost Božju. Iz nje duhovno raste, živi, radi, svjedoči, tješi, savjetuje, odgaja i crpi snagu za svaki trenutak svoga života. Njegova duboka povezanost i uronjenost u Boga rezultat je njegovih brojnih pobožnosti, posebno klanjanja, bdjenja i molitvenih ura. Fra Ante je korizmno vrijeme isticao kao „sveto i najzgodnije vrijeme da se duhovno obnovimo i preporodimo...“

Onima koji se, potaknuti fra Antinom duhovnošću, ove Korizme žele malko zaustaviti i poraditi na svojoj duhovnoj obnovi, želimo pomoći sljedećim prijedlogom Molitvene ure.

M o l i t v e n a u r a

(Pjesma: Prostí moj Bože 1,2)

Svećenik: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga!

Počnimo ovu svetu uru proročkim riječima: „Uslišat će te u pravo vrijeme, na dan spasenja doći će ti u pomoć.“

Usklik: Sada je pravo vrijeme, sada je dan spasenja!

Čitač: U Ime Isusa Krista, molimo vas: Pomirite se s Bogom! Njega, koji je bio bez ikakva grijeha, Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom. (2 Kor.5 20b-21)

Usklik: Sada je pravo vrijeme, sada je dan spasenja!

Čitač: Probudite se, pospenci, ustanite, mrtvi, da Krist bude vaše svjetlo!

Usklik: Sad je pravo vrijeme, sada je dan spasenja!

Svećenik: Iz godine u godinu Crkva nas pozivlje da se kroz korizmno vrijeme pripremimo za slavlje Kristove smrti i Uskršnja. Ponajprije, zove nas na obraćenje i na obnovu našega kršćanskoga života prema riječi Božjoj. Opominje nas da ovo vrijeme bude vrijeme molitve, djela ljubavi i pozivlje nas na sakramente koji obnavljaju život milosti. Tako nas Bog vodi kroz pokoru i odricanje do uskršne radosti. Gospodine, preteci naša djela svojom milošću i prati ih svojom pomoći, da svaki naš posao od tebe uvijek započnemo i po tebi završimo. Amen!

Čitač: „Odbacite od sebe sva nedjela, koja ste činili i načinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome Izraelov? Ja ne želim smrti nikoga koji umire – riječ je Gospodina Boga. Obratite se, dakle, i živite. (Ez 18.31-32)

Velim i zaklinjem da sa sebe skinete i odložite staroga čovjeka, koji pripada prijašnjem načinu života ... te da se iz dana u dan obnavljate duhom u kojem mislite i da se obučete u novoga čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti. (Ef 4.22a-23-24)

Ovako govori Gospodin: „Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!“ (Mk 1.15)

(Kratko razmišljanje u tišini.)

Svećenik: Poslušajte glas Božji, ne zatvorite mu srce!

Usklik: Poslušajte glas Božji, ne zatvorite mu srce!

Svećenik: Mi hodimo mnogim putovima koji nas krivo vode. A Gospodin nas zove na put koji nas u život vodi.

Usklik: Poslušajte glas Božji, ne zatvorite mu srce!

Svećenik: Slušamo mnoge riječi, koje nas varaju i lažu. A Gospodin nam govori riječi istine. Riječ iz njegovih usta jest hrana od koje možemo živjeti.

Usklik: Poslušajte glas Božji, ne zatvorite mu srce!

Svećenik: Vidimo mnoga svjetla koja nas mame i zavode. A Gospodin nas zove da Njega slijedimo. On je svjetlo. Tko njega slijedi, imat će svjetlo života.

Usklik: Poslušajte glas Božji, ne zatvorite mu srce!

Svećenik: Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao: Ja sam put, istina i život. Tko mene slijedi, taj ne hodи u tami. Pomozi nam da se vratimo k tebi i postanemo novi ljudi, jer ti si naš Gospodin i učitelj, neka ti je slava i čast u vijek vjekova. Amen!

(Pjesma: Ja se kajem 1,2)

Borba protiv zla

Svećenik: Tko je kršten, umro je grijehu. Stoga, u odnosu na зло ne smijemo biti neodlučni niti ravnodušni. I u svim sukobima sa zlom kroz sva vremena, sve zemlje, sva društva i kroz sva ljudska srca, mi trebamo stajati na strani dobra.

Klanjat ćemo se samo Bogu i Njemu jedinomu služiti!

Usklik: Klanjat ćemo se samo Bogu i Njemu jedinomu služiti!

Svećenik: U sakramentu Sv. krizme oboružani smo Božjom snagom. Duh Božji čini nas sposobnima, da se odupremo zlu.

Čitač: Ne dopusti da te зло pobijedi, nego pobijedi зло dobrom.

Usklik: Klanjat ćemo se samo Bogu i Njemu jedinomu služiti!

Svećenik: Sv. pričest povezuje nas s Kristom i međusobno. Ovo zajedništvo obnavlja u nama snagu dobrog.

Usklik: Klanjat ćemo se samo Bogu i Njemu jedinomu služiti.

Svećenik: U sv. isповijedi Bog nas obdaruje oprاشtanjem i mi dobivamo priliku za novi početak.

Čitač: Došlo je vrijeme da se oda sna probudimo. Sad nam je spasenje bliže nego li u ono vrijeme, jer smo povjerovali.

Usklik: Klanjat ćemo se samo Bogu i Njemu jedinomu služiti.

(*Kratko razmišljanje u tišini.*)

Čitač: „Dakle, stojte čvrsto: 'Opašite svoje bokove istinom ... obucite oklop pravednosti', obujte noge 'spremnošću za Radosnu vijest – mir'. Uzmite veliki štit – vjeru. Njime ćete moći ugasiti sve goruće strijele Zloga! Prihvatiće kacigu – ono čime se spašava – i mač Duha, tj. riječ Božju, sa svakovrsnom prošnjom i molitvom. Molite u zajedništvu s Duhom u svakoj prigodi, i k tome bdiјte sa svom ustrajnošću i svakovrsnom molitvom za sve svete...“ (Ef 6.14-18)

Svećenik: Molimo za milost razlikovanja i spoznanja dobra.

Usklik: Gospodine Bože, pošalji nam Duha spoznaje!

Svećenik: Molimo za snagu kojom ćemo se suprotstaviti zlu.

Usklik: Gospodine, pošalji nam Duha jakosti!

Svećenik: Molimo da pred svijetom pokažemo puni sjaj dobrega.

(*Pjesma: O dodji, Stvorče, Duše svet 1.4.5*)

Obnova krštenja

Čitač: „Zatim me Bog dovede natrag k vratima Doma. I gled: voda izvirala ispod praga Doma, prema istoku – jer pročelje Doma bijaše prema istoku – i voda otjecase ispod desne strane Doma, južno od žrtvenika...

I reče mi: Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu ozdrave. I kuda god potok protječe, sve živo što se miće oživi; i bit će vrlo mnogo riba, jer kamo god dode ova voda, sve ozdravi i oživi – kuda god protječe ovaj potok.“ (Ezek.47.1,8-9)

Svećenik: Slavimo Te Svemogući vječni Bože, Ti si stvorio vodu koja čisti i oživljava. U krštenju ona je znak da smo oprani od svakoga grijeha.

Usklik: Neka Ti je slava i hvala!

Čitač: Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne voćke: lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda, jer im voda dotječe iz Svetišta. Plod će njihov biti za jelo, a lišće za lijek. (Ezek.4712)

Svećenik: Slavimo Te, Svemogući vječni Bože, Ti si nas u vodi krštenja na novi život rodio. U snazi Duha Svetoga možemo donijeti plodove za Tvoje Kraljevstvo.

Usklik: Neka Ti je slava i hvala!

Čitač: „A tko piye od vode koju ću mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjeti. Štoviše, voda koju ću mu dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni.“ (Iv 4.14)

Usklik: Neka Ti je slava i hvala!

Svećenik: Slavimo Te, Svemogući vječni Bože, Ti si nas u svome Sinu pribrojio svome narodu. Krv i voda što su potekli iz njegovih grudi, znaci su da iz njegove smrti i Uskrsnuća treba nastati Crkva.

Usklik: Neka Ti je slava i hvala!

Svećenik: Krštenike ispunjaš Duhom svoje ljubavi i tako ih činiš slobodnima. Šalješ ih u svijet kao svjedoke Kristove Radosne vijesti.

Usklik: Neka Ti je slava i hvala!

Svećenik: Molimo Te, Bože, obnovi u nama radost što smo kršteni u ime Isusa Krista Tvoga Sina.

Usklik: Obnovi u nama vjeru da smo po krštenju postali novi ljudi.

Svećenik: Obnovi u nama nadu u ostvarenje spasenja koje nam je darovano u Isusu Kristu!

Usklik: Obnovi u nama ljubav, koja je po Duhu Svetom izlivena u naša srca.

Čitač: I mi smo po krštenju s Kristom ukopani da bismo kao On uskrsnuli od mrtvih i zaživjeli novom stvarnošću.

Usklik: Bože, neka Ti je slava u vijekte vjekova. Amen!

U službi bližnjega

Čitač: „Ovo mi je post koji mi je po volji, riječ je Gospodina Boga: Kidati okove nepravedne, razvezivati spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarme; podijeliti kruh s gladnjima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onoga koga vidiš gola i ne kriti se od onoga tko je tvoje krvi.“ (Iz.58.6-7)

Svećenik. Bio sam gladan i dali ste mi jesti.
Bio sam žđan i dali ste mi pitи.
Bio sam beskućnik i vi ste me primili.
Bio sam gol i vi ste me obukli.
Bio sam bolestan i vi ste me posjetili.
Bio sam u zatvoru i vi ste došli k meni.

Usklik. To je post koji mi je po volji!

Svećenik: Sve što ste učinili jednomo od moje najmanje braće, meni ste učinili.

Usklik: To je post koji mi je po volji!

Čitač: „Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? ... Ako su neki brat ili sestra goli i bez svagdašnje hrane, pa im netko od vas rekne: 'Idite u miru i utoplite se i nasitite!', a ne dadne im ono što im je potrebno za tijelo, što to koristi? Tako je i s vjerom: ako nema djela, mrtva je u samoj sebi.“ (Jak.2.14a, 15-17)

„Dadeš li kruha gladnomu, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmili i tama će tvoja kao podne postati, Bog će te voditi bez prestanka, silit će te u sušnim krajevima.“

On će krijepti kosti tvoje i bit ćeš kao vrt zaljeven, kao studenac kojem voda nikad ne presuši.

I ti ćeš graditi na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena. Zvat će te popravljajućem pukotina i obnoviteljem cesta do naselja.“
(Iz 58,10-12)

Ako mi ne okrenemo svoje lice pred siromahom, tada nećeš ni Ti od nas okrenuti svoje lice, o Bože.

(Kratko razmišljanje u tišini.)

Svećenik: Molimo za narode Latinske Amerike, Afrike, Azije, Oceanije ...

Usklik: Bože, osloboди ih gladi, bolesti, rata i katastrofa

Svećenik: Molimo za moćne i bogate po cijelome svijetu.

Usklik: Bože, daj da uvide što služi dobru njihovih naroda.

Svećenik: Molimo za bogate narode.

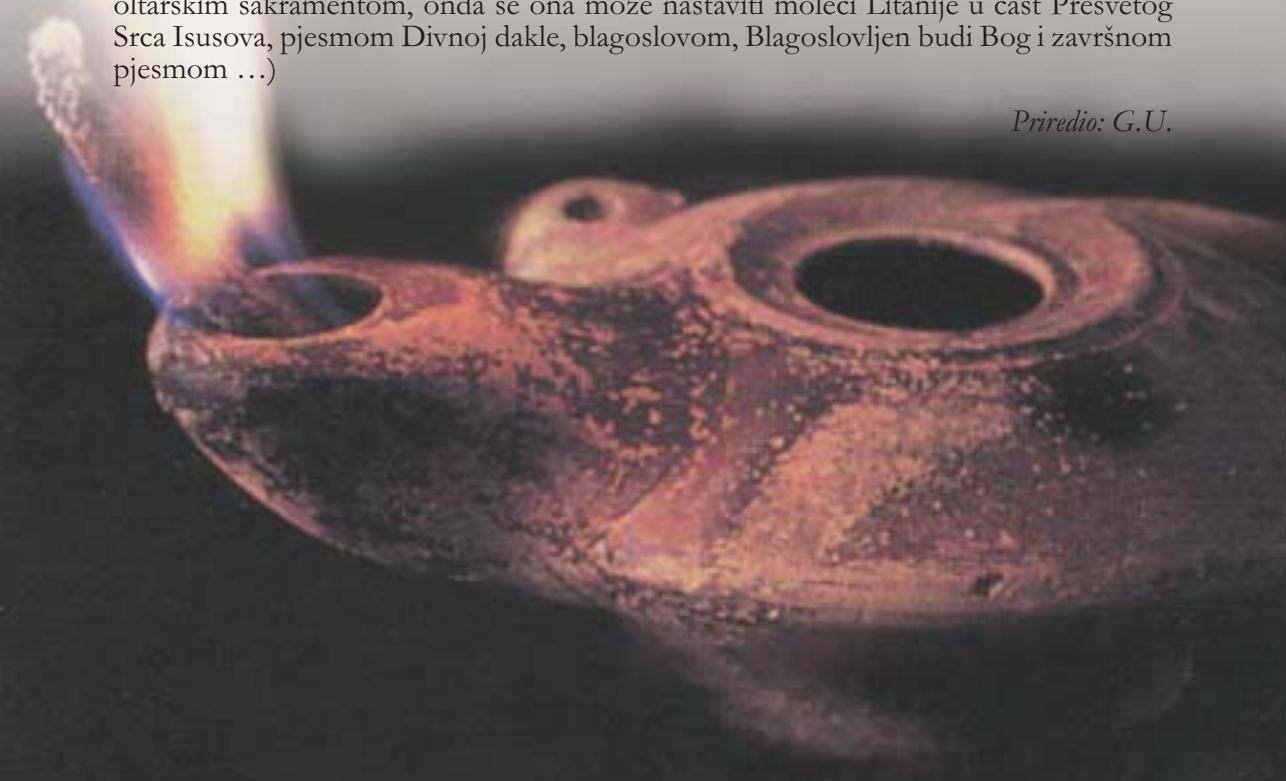
Čitač: Bože, potakni ih da velikodušno i mudro pomažu onima kojima je potrebna njihova pomoć. Učini ih prijateljima Tvoje radosne vijesti i pravim graditeljima mira.

Svećenik: Molimo za nas same: Oče Nebeski blagoslovi nas i sve ljude, jer sve si nas Ti u svojoj dobroti stvorio. Sve nas vodi k vječnom spasenju, po Kristu Gospodinu našemu. Amen!

(Pjesma: O Sunce spasa, Isuse ili Bože moj, dopusti mi.)

(Ako se ova Molitvena ura moli pred otvorenim svetohraništem ili izloženim Presvetim oltarskim sakramentom, onda se ona može nastaviti moleći Litanije u čast Presvetog Srca Isusova, pjesmom Divnoj dakle, blagoslovom, Blagoslovljen budi Bog i završnom pjesmom ...)

Priredio: G.U.

Svećenik i težnja za svetošću

„Treba očistiti sebe prije nego što se počne čistiti druge; treba biti poučen da bi se druge moglo poučavati; treba postati svjetlo da bi se moglo svijetliti; približiti se Bogu da bi se druge Bogu privodilo; biti posvećen da bi se druge posvećivalo.“

Sv. Grgur Nazijanski

Sakramentom Svetog reda svećenici se suočuju Kristu Svećeniku s ciljem da, kao službenici Glave, podižu i izgrađuju cijelo Tijelo – Crkvu. Kao i svi drugi kršćani, svećenici su pozvani ostvariti Kristov poziv i nalog da budu savršeni kao što je savršen Otc Nebeski. Temeljni zahtjev svetosti proizlazi iz sakramenta krštenja, odnosno, i svećenici su već po sakramantu krštenja pozvani da budu sveti. Svetost koju nam udjeljuje Bog po sakramantu krštenja nazivljemo temeljnog, fundamentalnom svetošću. Ona je nezasluženi Božji dar. Sveti smo jer nas Bog čini svetima. Zato sv. Pavao može pisati „svetima“ u Rimu, u Filipu, Efezu itd. No s druge strane, Pavao, a i drugi novozavjetni pisci govore i o potrebi dalnjeg posvećivanja. Primjerice, Pavao svetima u Filipima piše da sa strahom i trepetom rade na vlastitom spasenju (usp. Fil 2,12), kršćane u Solunu podsjeća da je volja Božja za njih njihovo posvećenje (usp. 1. Sol 4,39). Ono što Pavao i drugi autori žele reći jest činjenica da se temeljna svetost darovana nam po krštenju, mora očitovati u našem životu i ponašanju. Drugim riječima, da mora postati življena, moralna svetost. Dakako, i ona je Božji dar, Božje djelo u nama, no da bi se ostvarila, živjela i očitovala, potrebna je naša suradnja. U izgradnji i življenu te svetosti mi smo Božji suradnici na djelu vlastitoga posvećenja. Tu su svetost pozvani ostvariti svi kršćani.

No svećenici za tom svetošću trebaju težiti i zbog posebna razloga, jer se po

Ređenje svećenika

sakramantu Svetoga reda na nov način posvećuju Bogu, postajući živo oruđe Krista, Velikog Svećenika. Premda je Sveti red sakramenat, on je na neki način i karizma koja se udjeljuje pojedincu na korist zajednice. No, ova „svećenička karizma“ udjeljuje puno i pojedincu koji je prima. Po Svetom redu svećeniku se udjeljuje posebna milost kako bi što bolje mogao slijediti savršenstvo Onoga koga predstavlja. Sveti red, jer suočuje svećenika Kristu, pomaže mu da se ta suočenost ostvari, ne samo sakramentalno, nego i na planu moralna življena, tj. svetosti. Dok vrši službe koje proizlaze iz svetoga reda (propovijedanja, posvećivanja i upravljanja/služenja), svećenik se učvršćuje u duhovnom životu, tj. napreduje na putu kršćanskog savršenstva, no, samo ako je „poučljiv Kristovu Duhu koji ga oživljava i vodi“ (PO 12). Svakodnevno vjerno i zauzećto vršenje svećeničke službe usmjerava svećenika prema savršenstvu života...

Svećenička svetost, njegov hod prema vrhuncima kršćanskog savršenstva, mora negdje započeti, mora se na nečem temeljiti. Temelj joj je dakako sama osoba svećenika, njegovo čovještvo, t.j. njegova ljudska izgradnja. Ne može biti dobar svećenik onaj tko nije dobar, karakteran,

čestit, iskren čovjek. Prvo je biti čovjek te na tome graditi svoju svećeničku egzistenciju. Svećenik, koji je pozvan biti „živa slika“ Isusa Krista, mora u sebi održavati, koliko je to moguće, ono ljudsko savršenstvo koje odsijeva u Sinu Božjemu koji je postao čovjekom. To se savršenstvo mora očitovati u stavovima i odnosima prema drugima. Svećenikovo čovještvo u biti treba postati most drugima kako bi po njemu i u njemu susreli Isusa. Nažalost, znamo da često to čovještvo postaje zapreka. Arogantan, naprasit i agresivan svećenik odbija ljudе od sebe, a odbijajući ih od sebe, odbija ih i od Isusa Krista koga predstavlja i ponazočuje u konkretnom povijesnom trenutku...

Zaštitnik svećenika pastoralaca (župnika) je sv. Ivan Marija Vianney. Svećenik koji se nije isticao pretjeranim znanjem ni inteligencijom, nego dobrotom i svetošću. Danas, u vrijeme informatike i brza širenja informacija (kažu da je informacija moć!), ljudima ne treba toliko znanje koliko dobrota i svetost. Nužno je da svećenici postanu ljudi srca, istinski i iskreni altruisti. Nesebično živjeti za druge! Svetost, rekao je sv. Toma Akvinski, nije u tome da mnogo znamo,

Šibenik: ulaz u crkvu sv. Lovre u kojoj je za svećenika zareden fra Ante Antić

mnogo razmatramo, mnogo razmišljamo. Velika je tajna svetosti: mnogo ljubiti. Zar je moguće uopće zamisliti svećenički život bez ljubavi? Nije li njegov život, on sam, upravo svjedočanstvo izbora ljubavi kao temeljne stvarnosti kojoj je sve drugo podređeno? Ljubav i svetost su dva lica iste medalje...

Među svim ljudima na zemlji, tko bi se mogao i trebao osjećati toliko ljubljen i prihvaćen kao katolički svećenik čija je svećenička egzistencija zapravo djelo Božje ljubavi. Kako je važno znati, a kako se lako zaboravi: Bog me ljubi! U trenucima predanja i zanosa ili u trenucima razočaranja, a i tame: Bog me ljubi!...

Kao čovjek za druge, svećenik mora znati uspostaviti plodne odnose s drugima te biti stvaratelj zajedništva. To znači da svećenik, piše Ivan Pavao II., ne smije biti „drzak ni svadljiv u srcu, razborit, uzdržljiv, velikodušan i raspoloživ za služenje, sposoban osobito ponuditi i probuditi u drugima otvorene i bratske odnose, spreman razumjeti, oprostiti i tješiti“ (PDV43). Jednom riječju, svećenik treba biti „svet“, on je onaj koji se bavi svetim stvarima. Svećenik, uostalom kao i svaki kršćanin, ima jedan jedini cilj: biti svet!

(Prema članku Dr. don Mladena Parlova u knjizi „Čovjek Božji - razmišljanja o svećeništvu“ u skraćenom obliku priredio FAB)

„svećenik je čovjek,
čija je sva služba sveta ...
Takav čovjek mora uistinu
biti svet u tijelu, svet u duši,
svet u svemu.“

Ispitaj svoj život o svećeniče,
jesi li ti takav.
Uloži sav svoj trud da postaneš
takav“.

fra Ante Antić (AS I/34)

Svetost

Svetost je kad nam ne ide, a mi kažemo: Bože, pomozi i blagoslovi.
Svetost je kad nam ide, a mi kažemo: Bože, to je Tvoj dar.

Svetost je reći oprosti kad drugoga povrijedimo.
Svetost je reći molim kad nam netko kaže hvala.

Svetost je kad su drugi hladni prema nama, a im kažemo: E, ja ču ih baš ljubiti!
Svetost je kad nas ismijavaju, a mi ispričamo još koju šalu na svoj račun.

Svetost je kad pomognemo nepoznatoj osobi.
Svetost je kad se zagledamo u dječe oči i uživamo u njima.

Svetost je kad svom dušom zagrlimo Boga i svijet oko sebe.
Svetost je kad osobi s kojom živimo svakodnevno pokazujemo da nam je stalo do nje.

Svetost je kad poslije pogreške odmah doděmo Bogu i kažemo mu: Oprosti, mogu bolje.
Svetost je i kad cijeloga sebe darivamo samo jednoj osobi.

Svetost je biti strpljiv sa sobom i s onima do kojih nam je stalo.
Svetost je kad oko sebe širimo mir, a ne svađu, ogovaranje, mržnju, rat.

Sveta je naša dobra misao, blaga riječ, nježan pogled, topao zagrljaj, iskren stisak ruke.
Sveto je naše tijelo, drugi ljudi, ljudski život.

Svetost je uživati u svemu što nam je Bog dao.
Svetost je zahvaliti i za ono što nam je Bog uzeo.

Svetost je kad nam se nude prijevara, krađa, a mi poslušamo svoju savjest.
Svetost je kad usprkos svim problemima ostanemo vjerni
svojoj vjeri, Crkvi, Bogu koji nas je prvi ljubio.

Bog je jedini svet. Crkva je sveta. I mi svojim životom težimo toj istoj svetosti!
I neka sve što činimo, i male i velike stvari, svjedoče o našoj i Božjoj svetosti.

Renata Vivek, Križevci

Svećenikov lik

„Svetim životom proslavi, časti svoju svećeničku službu! Neka u tebi uvijek dominira misao: Svećenik sam Kristov.“

fra Ante Antić

Lik svećenika sluge Božjega fra Ante Antića jest „lik“ beskrajne dobrote, konkretnе založenosti za cijelogа čovjeka. U tom smislu on je najčešće sluga. On je veliki radnik na njivi Božjoj koji sebe ne štedi i ulaže sve da stekne blago za sebe i druge, obdaren mnogostrukim darovima Duha Svetoga kristalno je jasan i siguran. Ta sigurnost čudesno se pokazuje u mnoštvu situacija, a izrasta iz oslonjenosti na Kristovu riječ: Tražite najprije Kraljevstvo Božje i sve će vam se ostalo dodati“ (Mt 6,33)... Pun je poštovanja prema svakoj osobи... U uzvišenom zadataku odgojitelja budućih svećenika on je čovjek blizine. Prisutan uz bolesno tijelo ili nesiguran korak duha, on uvijek zna što treba činiti. Nisu mu strane ni najobičnije potrebe mладoga bića. Pun je razumijevanja, oprاشtanja i očinske skrbi, a sve želeteći da od njih učini zrele duhovne ljude, da ih oduševi za uzvišeni nauk i svećenički poziv, da postanu zauzeti duhovni pastiri u krilu svete Majke Crkve. U tom smislu on ih odušavljava, upućuje, potiče, zajedno s njima i za njih moli, pun pouzdanja u Božju pomoć, uvijek svjestan Isusovih riječi: „bez mene ne možete ništa učiniti (Jv 15,5)“... S. Marija Asumpta Strukar u knjizi: Sluga Božji fra Ante Antić Svećenik sam Kristov

Svećenik je čovjek sa svojim problemima, trpljenjima, porazima, pobjadama, radostima i slabostima..., kojega je Bog izabrao za sebe, posvetio ga i povjerio mu posebno poslanje. To je čovjek koji je ozbiljno shvatio zapovijed ljubavi te svojom nazočnošću i djelatnošću biva izraz ljubavi.

Svećenik ljubi sve..., da, upravo sve, pa i one koji griješe; roditelje koji se ne brinu za svoju djecu, kao i mlade koji misle na sve drugo, ali ne na Gospodina...

Neka u tebi uvijek dominira misao: Svećenik sam Kristov.“ fra Ante Antić 1/17,73

Da bi bio blizak svima, potrebna mu je velika stručnost, strpljenje, razboritost, nadasve ljubav. Jedino ljubavlju uspijeva svladati prepreke, nepovjerenja, nezadovoljstvo, krize...

Svećenik riskira jer ljubi i zbog toga je sretan. Sve je to uračunano u njegovo darivanje. On dobro zna da ga ljudi katkad i namjerno krivo shvaćaju. Zna da mu predbacuju oholost i nadutost. To su već učinili i s Vrhovnim svećenikom. Zna da će ga ogovaratiti. Svjestan je da može pogriješiti i grijesi, ali se svakog dana kaje i iznova počinje ljubiti ponizno i vjerno jer želi da Krist i Crkva budu vjerodostojni.

Svećenik vjeruje u Isusa Krista. Krist je njegov pokretač, njegov primjer, razlog njegova svećeništva i njegov poticaj. Vjeruje u Krista, jer On može spasiti sve, da, upravo sve, pa i "olupinu" onoga mladića, onog nasilnog oca ili nedostojnou majku. Vjeruje u Isusa, jer može izlječiti sve, pa i one očajničke slučajeve, štoviše, i one koje je zahvatio vihor sumnji i zla. Vjeruje u Isusa, jednostavno kao Čovjeka i Boga. Svećenik vjeruje u Crkvu, koju Krist vodi i potiče - zajednicu grešnika, koja je pozvana graditi svetu povijest te se mora uvijek iznova čistiti, obnavljati, izgrađivati, hodajući polako, jer mora vo-

Svećenik sam Kristov

diti računa i o onima posljednjima, koji ne mogu trčati. Vjeruje u Crkvu, ljudsku i Božju, koju ljubi.

Svećenik je stalno na raspolanjanju – punim radnim vremenom – starijim osobama, besposlenima; ljudima u nevolji, onima koji se rađaju, koji umiru, udaju se i žene, besposlenima; na raspolanjanju je pojedincima, skupinama i zajednicama. U ime Gospodnje svima opršta, svima daje savjete – diskretno i razborito; zalazi među siromahe i bogataše, učene i jednostavan svijet. Sa svima se moli Bogu. Prije propovijedi razgovora sa svojim Učiteljem. Apostolske geste i pothvate programira sa svojom subraćom i suradnicima. Susrećući osobe, najprije ih privlači k sebi da bi ih onda zauvijek povjerio Kristu.

Svećenik strahuje napose među mladima i djecom koja ga okružuju... te se pita dokle će uspjeti ostati čisti na ovim našim prljavim ulicama? Moli se: "Oče, bili su Tvoji, Ti si mi ih povjerio, očuvaj ih u svojoj ljubavi!" I kada mali ili veliki odlaže žalosni ili razočarani ... svećenik ostaje zbuњen, ponižen i nesretan. Osjeća se nesposobnim i nesretnim. Njegovo lice postaje slično Kristovu. Kad ga ljudi nisu shvatili i kad su ga napustili.

Svećenik posjeduje tajnu trajne mladenačke svježine: s Isušom uskrisava i iznova počinje svakidašnji život; hoda, smiješi se, govoriti, šuti, susreće ljudе, moli se i ljubi... i tako obasjan Božjim svjetлом, iako nedostojan, svjedoči Njegovu neizmjernu ljubav prema čovjeku.

Aldo Sinković

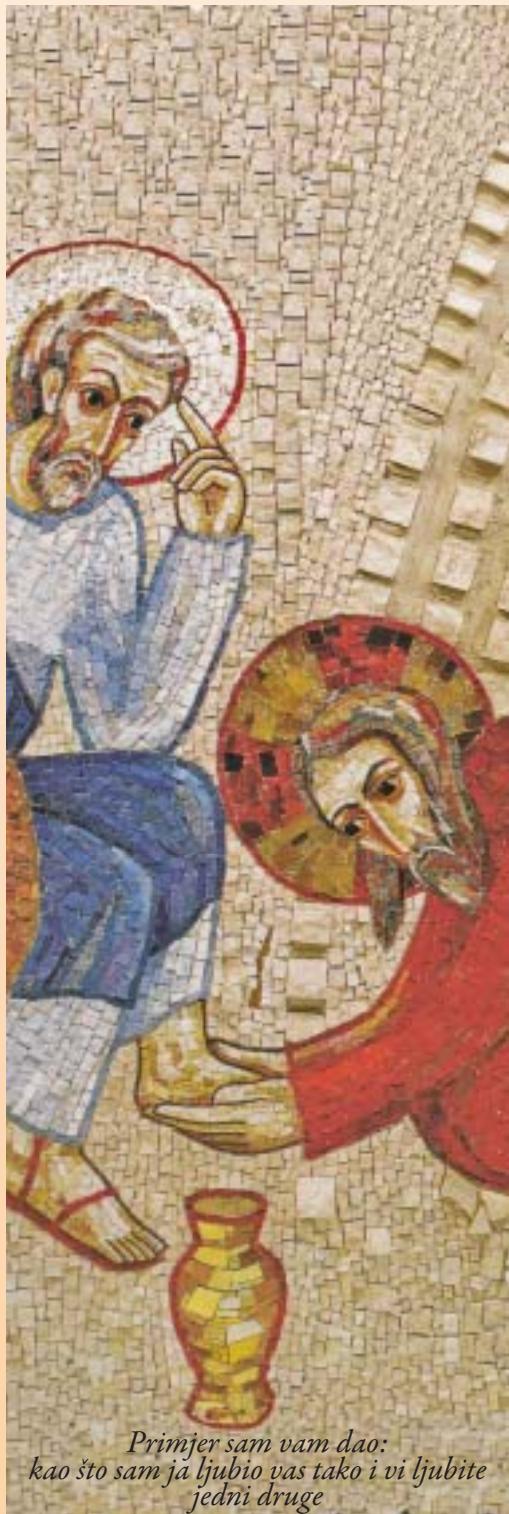
Upitaj se:

- Moliš li za svoga svećenika, svoga župnika?

- Jesi li ikada pomislio da je svećenik Božji dar za tebe i za tvoju zajednicu?

- Kad bi svećeniku – tvome župniku bilo potrebno tvoje povjerenje i tvoja suradnja, što bi učinio?

P. BAN

*Primjer sam vam dao:
kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite
jedni druge*

OSVRTI NA KNJIGU

Sluga Božji fra Ante Antić
Svećenik sam Kristov
Pisma svećenicima

Pismo je potreba ljudske duše, ali i svakodnevna života. Pišu roditelji djeci i djeca roditeljima, pišu rodbina i prijatelji, znanci i suradnici, poslovni ljudi, književnici i umjetnici.

Davno je Kvint Horacije Flak (+ 8. pr. Kr.) za Publija Vergilija Marona (+19. pr. Kr.) ustvrdio da je „dimidium animae meae – pola moje duše“, tj. polovica njega samog, a to znači pravi i iskreni prijatelj. Slično se još prije izrazio i Marko Tulije Ciceron (+43. pr. Kr.): „Amicus est tamquam alter idem – Prijatelj je kao drugo ja.“ Nije daleko od istine ni Erazmo Roterdamski (*1536.) kad je ustvrdio da je prijatelj čovjeku potrebniji nego voda i vatra. Stoga su se ljudi davnno složili: „Amicus optima vitae possessio – Prijatelj je u životu najbolja imovina.“ Zbog toga su prijatelji uvijek jedan drugoga poštivali, ljubili, razumjeli, pomagali i vrlo se rado susretali i razgovarali. Kada se ne bi mogli susresti i porazgovoriti, svoje su misli i osjećaje napisali i pismo poslali svome prijatelju.

Značajno je da je Ciceron napisao gotovo 900 pisama. Glasovita su i pisma Gaja Plinija Mlađega (+113.), koja je pisao ne samo određenom naslovniku, nego i široj javnosti. I naš sv. Jeronim, Dalmatinac (+420.), ostavio je veliku zbirku pisama od kojih je fra Ivan Marković prije stotinu godina izabrao dio i objavio prijevod u dva sveska. Poznata su pisma sv. Augustina i drugih crkvenih otaca.

U ovoj godini velikog franjevačkog jubileja – osamstote obljetnice osnutka Franjevačkog reda (1209. – 2009.) – uputno se sjetiti i nekih pisama našega sv. oca Franje Asiškoga, npr. poznatoga pisma koje je uputio sv. Anti Padovanskom, kad ga je imenovao prvim profesorom bogoslovije u redu, ili pisma

koje je uputio svim vjernicima, pa i glasovite „Oporuke“ koja je njegovo posljednje pismo braći.

To su samo neki podatci kako su ljudi u staro doba pisali jer su imali što reći onima koje su voljeli.

U ovoj knjizi Vicepostulatura sluge Božjega fra Ante Antića nudi čitateljima izbor iz pisama koje je taj divni svećenik i sveti redovnik pisao svojoj braći svećenicima. Neki su od njih bili njegovi učenici i odgajanici, drugi su bili duše koje je on vodio k vrhuncima kršćanske savršenosti, a neki su obavljali i visoke crkvene službe (biskupsku i kardinalsku).

Iako je svako od ovdje donesenih pisama pisano za određenu osobu, ipak je ona bitna duhovna poruka svakoga pisma važna ne samo za onoga komu je pismo pisano i poslano, nego su to opće kršćanske vrijednosti, pa i za ovo naše vrijeme, posebno u ovoj „Svećeničkoj godini“, kojom nas je obdario Sveti otac Papa Benedikt XVI.

Vicepostulatura je od svog osnutka skupljala i čuvala pisma Sluge Božjega. Kako je već navedeno, od 792 (1.438 stranica) ovdje je objavljeno 186 pisama svećenicima.

Evo samo nekoliko potrebnih napomena, da bi tekstovi bili jasniji. Originalna se pisma čuvaju u Vicepostulaturi i tekstovi su vjerno prepisani. Pisma su poredana kronološki. Nisu navedeni uvodni i završni pozdravi s potpisom da se ne bi ponavljale iste ili slične formulacije. U nekim su pismima manji dijelovi izostavljeni i to je označeno točkicama u uglatim zagradama (...). Oznaka su mjesta u kojima su pisma pisana i nadnevci.

Svećenik sam Kristov

Uza svako pismo je oznaka koja upućuje na Arhiv Vicepostulature, gdje se čuvaju pisma.

Fra Ante je pisao jezikom kojim je govorio i kako ga je u školi učio. Nije mu bilo previše stalo do književnog izražavanja i strogih pravopisnih pravila. Stoga su ispravljene samo očite pogreške, ali su ostavljeni npr. neki arhaizmi i provincializmi (vas, naglašujem, uvađa i sl.). Neke je riječi pisao velikim početnim slovima, npr. On, Njega, Njoj, kad se odnose na Gospodina Boga ili Bogorodicu Mariju.

Kratki latinski izrazi nisu prevedeni, npr. „Ave Maria“, „alter Christus“ i slični, ali su latinske rečenice ili citati prevedeni, jer je u njegovo doba primateljima njegovih pisma to bilo poznato, a mnogim današnjim čitateljima nije.

Iako glavni dio ove knjige donosi pisma Sluge Božjega, bilo je potrebno donijeti kratki životopis fra Ante Antića, jer će knjiga doći u ruke nekim koji ga ne poznaju. Priložen je i opširniji uvod u pisma. Doneseni su osnovni podaci o pojedinim adresatima da bi čitatelji na neki način mogli upoznati osobe kojima su pisma pisana. Sažetci na stranim jezicima i nekoliko kazala pomoći će čitatelju da lakše nađe što bude tražio.

Uredništvo najlepše zahvaljuje uzoritom gospodinu kardinalu Josipu Bozaniću, nadbiskupu zagrebačkom, na uvodnome tekstu.

Neka ova pisma, s jedne strane, budu svjedoči dobrote i svetosti Sluge Božjega fra Ante Antića, a s druge neka, sve koji ih budu čitali potaknu na dublji i intenzivniji duhovni život i molitvu da dobri Bog daruje našemu hrvatskom narodu što više dobrih svetih svećenika.

fra Hrvatin Gabrijel Jurišić, urednik

Izvadak iz govora S. Marije Asumpte Strukar, u prigodi predstavljanja knjige.

“Ne nudimo vam neku posebnu knjigu. Nudimo vam:
Da u običnim riječima – otkrijete neobično.

U skrivenom – dragocjeno.
Da razgrnete pepeo slova – i otkrijete
Antićev žar koji nije utrunut.
Tinja u ovoj knjizi za svakog od nas.
Želi vas ogrijati, zažariti i novim svjetлом
obasjati vaše duhovne staze.
Nudimo vam ovu knjigu – kao njivu sa
skrivenim blagom.
U njoj je dragocjen biser – dar za svakog
od vas u ovoj – Vama posvećenoj –
Svećeničkoj godini.
U njoj je izvor vode, u njoj je hrana. Na
vama je da to pronađete.
To je i želja oca Antića koja blista u svakom
pismu.
Antić, zagledan u proroka Božjega, a
duboko svjestan odgovornosti i svoga
proročkoga poslanja, uvjereni sam, i ovo
ga časa s prorokom Izajjom poziva vas:
„O svi vi koji ste žedni, dodite na vodu;
Ako novaca i nemate, dodite.
Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka!
Zašto da trošite novac na ono što krub nije,
I nadnicu svoju na ono što ne siti?
Ovo poslušajte, i dobro ćete jesti,
I sočna ćete uživati jela...
I duša će vam živjeti. (Iz 55, 1-3)“.

To je prava svrha ove knjige u Svećeničkoj godini.
To vam i ja želim, i Boga molim za vas i
nova svećenička zvanja. Tako neka bude!
Hvala!”

Svi vi koji ste žedni, dodite na vodu
Iz. 5-1

Sluga Božji fra Ante Antić

Pisma svećenicima

Nedavni Svećenički tjedan na Šalati bio je prigoda za predstavljanje najnovije knjige o fra Anti Antiću. U srijedu 27. siječnja 2010. knjigu su predstavili vicepostulator fra Vladimir Tadić, fra Bonaventura Duda, mons. Vladimir Stanković, Nikša Vid Marinović i s. Marija Asumpta Strukar, dok su u glazbenom dijelu sudjelovale č.s. Imakulata Malinka i Cecilija Pleša.

Kao i prethodne knjige o o. Antiću, tako je i ova najnovija u izdanju Vicepostulature sluge Božjega fra Ante Antića, iznimno doprinos hrvatskoj i katoličkoj duhovnosti - duhovno svjedočanstvo iz 'prve ruke' - iz pera i srca fra Ante Antića. U kontekstu Svećeničke godine i, nadamo se, skorog proglašenja blaženikom, o. Antić zoran je i uzoran primjer svećeničke osobnosti i duhovnosti, poticajan za sve one koji u svome životu ulazu duhovne napore slijedeći osnovni Antićev duhovni princip - **Bogu prvo, ljudima pravo mjesto!** Tisućama stranica o o. Anti Antiću dodana je i najnovija knjiga, koja na 260 stranica uvodi čitatelja u najskrovitije zakutke Antićeve duše i njegovih poticaja, savjeta i ohrađenja braći svećenicima.

U pismu fra Bonaventuri Dudi od 5. rujna 1964. fra Ante Antić piše: "Dragi, mnogopoštovani oče! Molim Vas, budite tako dobri i ljubezni te izvolite primiti jedan moj skromni prijedlog. Nalazimo se na jednoj važnoj prekretnici. Ne možemo zanijekati i olako prijeći preko toga da nisu u ovo naše vrijeme tajne sile dosta uspjele da naškode Kraljevstvu Božjemu u našem narodu. Mislim da ni jedan pravi vjernik ni vjerni Kristov učenik ne može i ne smije ostati prekrštenih ruku, pa se pustiti nekom očaju, ili smatrati da on ne može ništa, ili da smo nemogući, pa samo čekati i tješiti se mišlju - da ni drugome nije bolje. Učenik Kristov apsolutno ne smije to ni pomisliti, jer on

Mirko Kalanj: pisac više članaka o fra Ante Antiću

posjeduje istinu Božju, garanciju Božju, samoga Boga u čijoj ruci je sve i koji daje Život i smrt, čija moć nad svim vlasti i sve promjenjuje."

Proročke i danas itekako aktualne rečenice Sluge Božjega. A kakav je svećenik bio fra Ante Antić? Evo njegovih riječi iz pisma jednom svećeniku: "Neka u Tebi uvijek dominira velika misao: Svećenik sam Kristov! Kao takav svagdje se moram pokazati u svemu: u mišljenju, u čuvstvovanju, osjećanju, govorenju i dje-lovanju. Svetim životom proslavi, časti svoju svećeničku službu."

Svetost do samih vrhunaca

Fra Vladimir Tadić je u uvodnoj riječi na predstavljanju knjige citirao blagopokojnog šibenskog biskupa Srećka Badurinu, koji je ovako doživio svetost o. Antića: "(...)živio je duhovnu obdarenost, svećenički i redovnički poziv, svetost do samih vrhunaca, koliko je u ljudskoj dimenziji moguće."

Iščitavajući rečenice Antićevih pisama svećenicima, nameću se dva pojma - evandeoska jednostavnost, ali i evandeoska zahtjevnost u jasnoći misli, iskrenosti i zauzetosti srca. Zauzetošću i trudom s. Marije Asumpte Strukar ova knjiga Antićevih pisama ugledala je svjetlost dana

u Svećeničkoj godini, i ona je najljepši duhovni dar, poruka i oporuka Anticeve svetosti svećenicima našeg vremena. U predgovoru knjige zagrebački nadbiskup i kardinal Josip Bozanić kaže: "Taj izbor pisama odraz je njegova života ispunjena molitvom i razmatranjem. Neka ovo djelo u rukama naših svećenika i vjernika otkrije kako je fra Ante Antić živio svoj svećenički poziv i poticao na svjedočenje Božje ljubavi." Ovim riječima nije potreban dodatni komentar. Baš kao ni biblijskom stilu Antićevih pismama. Zar evanđelja nemaju toliko sličnih odlomaka, ali ipak uvijek s novim duhovnim obzorima koji se ukazuju pomnom čitatelju i molitelju? Opetovano ponavljanje temeljnih istina i zahtjeva vjere u Antićevim pismima odišu blagošću, plamtećim žarom vjere, jednostavnosću i mudrošću, onoj betlehemskega pastira i mudraca s Istoka. Fra Ante Antić ne teži mudroslovju i kićenim frazama, čestoj napsati i opasnosti ispraznosti nemalog broja današnjih oratora i naratora, dodvorljivih osobnoj taštini, u varljivosti ispraznih bljeskova i lažnog pljaska publike.

Riječi pokreću, primjeri privlače

Mnogo je onih kojima su Antićeve riječi ulile novu sigurnost i raspršile sumnje u posrtanjima pod životnim križevima: sigurno je daleko veći broj onih kojima je Antićev primjer promijenio život, od kolibljivih i bojažljivih, postajali su čvrsto usidreni vjernici, oni koji su bili mlaki u vjeri, postajali su revni i gorljivi nakon milosnih susreta s o. Antićem. Stilisti bi pronašli pokoju jezičnu nedorečenost ili ponavljanja već rečenog u njegovim pismima, no o. Antiću su sadržaj pisma i duhovna poruka određenoj osobi u konkretnom trenutku - bili na prvome mjestu. Ispred stilske dotjeranosti i dopa-

dlijivosti. Koliko smo puta slušali ili čitali lijepе rečenice bez dubljeg sadržaja i poruke? Kada smo znali da iza riječi ne stoji čvrsto uvjerenje? Nego poza ili maska?

Biblijskim jezikom rečeno - mјed što jeći i cimbal što zveći.

Zašto su mu ljudi vjerovali? Zato što je bio autentični svjedok vjere! U njegovu redovničkom i svećeničkom životu nije bilo "trenutaka odmora od duhovnih napora", svaka njegova riječ ili gesta neprevrljivo su odavali jednostavnost i svetost, bogoljublje koje neodoljivo privlači i čovjekoljublje koje je od mrzitelja stvaralo ljubitelje. Boga i ljudi. To se ne može glumiti, ali niti skriti.

Baš kao što ni svoj proročki dar ili dar čitanja duše nije krio o. Antić kad je jednom mladiću

O. Antić žoran je i uzoran primjer svećeničke osobnosti i duhovnosti, poticajan za sve one koji u svome životu ulažu duhovne napore slijedeći osnovni Antićev duhovni princip - Bogu prvo, ljudima pravo mjesto!

koji je razmišljao o svećeništvu kristalno jasno rekao: „Tvoj put je glazba, loših svećenika ima i bez tebe dovoljno!“ Fra Ante Antić nije imao novca. Nije bio ni gvardijan, ni župnik, ni ekonom, no kažu da je i kod najtvrdjeg čovjeka izazivao nagon za dobrotom i ljubavlju. Ljubav je bila njegovo jedino blago. Ljubavlju je sve postizao. Eto, to je Antićeva svetost kojoj ljudi vjeruju, koja ih privlači i koju žele naslijedovati.

Jedan duhovni govor svećenicima fra Ante Antić je započeo citatom sv. Ambrozija: "Da ne bude čast visoka, a mana duboka" - a zatim je u prvoj rečenici postavio temeljno pitanje koje bi svaki svećenik trebao sebi svakoga dana postavljati, a ono glasi: „Svakom je svećeniku korisno da zapita samog sebe ono, što su Židovi pitali Ivana Krstitelja - 'Tko si ti?' Jedini odgovor koji Bog i ljudi očekuju od svećenika trebao bi i morao glasiti - Svećenik sam Kristov!

Mirko Kalanj

Učimo dobrotu od dobrog Sluge Božjega fra Ante Antića

Za iznimna dostignuća u životu, ljudi dobivaju razna priznanja, diplome, odlikovanja, titule, plakete i novčane nagrade. Tako je Nobelova nagrada najveće priznanje za dostignuća u znanosti i za zauzimanje za mir u svijetu. Nečiju uspješnost u športu najviše potvrđuju medalje osvojene na olimpijskim natjecanjima.

Najveće odličje u životu nekog čovjeka jest ono kad se za njega kaže: on je dobar, on je dobar čovjek. Ne, nema većeg priznanja od tih triju riječi: ti si dobar.

Što je dobrota?

Dobrota je potpuno i nesebično zauzimanje za drugoga. To je vesela igra maště da se drugoga učini sretnim, bez sebičnih primisli i bit će mi jednako uzvraćeno dobrotom. Dobrota je pojам, a biti dobar je djelovanje. To je često ponavljanje dobrih čina. Biti dobar - to je zanos srca, to je jedno stanje koje stvara mir i donosi pomirenje. To je nešto što se poput sunca uzdiže prema nebesima, rasvjetljuje svijet i staze života i otkriva nam visine radosti.

Dobrota ne mjeri vrijeme niti traži da je drugi vide i u dobrom djelovanju nema dosade. Sve se odvija u ritmu srca koje ljubi i želi drugog usrećiti.

Biti dobar jedna je od Božjih oznaka. Dobrota je zapravo Božje ime. Onaj tko je dobar neprestano donosi komadić raja na zemlju. On zrači toplinom Božje dobrote i ljubavi.

U srednjem vijeku broj četiri, kao redni broj, imao je osobito značenje. Držalo se da je zemlja plutajuća ploča u golemom oceanu. Ta velika ploča dodirivala je na četiri mjesta rubove mora. Te dodirne točke uzete su ona kao polazišta za strane svijeta. U to doba držalo se da postoje samo četiri kontinenta.

I četiri stožerne kreposti bijahu isto tako značajne kao četiri rijeke što teku iz raja i donose spas. Brojka četiri može se vrlo zgodno primjeniti na biti dobar.

Četiri rijeke izviru iz dobra srca: srdačnost, ljubaznost, dobrohotnost i razumijevanje. One, ne samo da obećavaju, nego i donose raj. Gdje se to događa, gdje takve rijeke izviru iz srca, tu se ljubi Bog i bližnjega. Tu se služi, a ne gospodari. Tu nema straha.

Ljudima koji dobrotu žive i čine a ne glu-me, pripast će po završetku zemaljskog života, iz Kristovih ruku odličje Božje dobrote. A zemaljski život jest svojevr-sna olimpijada – natjecanje u dobru. Bit će doista uzvišeni na tronu pobjednika.

Sluga Božji o. Ante Antić – čovjek srca i dobrote

Kad govorimo ili pišemo o sluzi Božjem o. fra Anti Antiću, vrlo često, kao sasta-vnicu njegova imena, dodajemo i pridjev dobar. On je stvarno bio dobar. Za to imamo brojna svjedočanstva njegovih poznavatelja, u pisanim obliku ili još živućih koji su osobno doživjeli njegovu dobrotu.

Učimo dobrotu od Dobroga...

Kad želimo procijeniti koliko je netko Kristov učenik, koliko je svet, koliko je dobar, onda je najbolje u tu svrhu promatrati njegovu ljubav prema Isusovoj najmanjoj braći.

Potrebu pomoći i gorčinu siromaštva fra Ante je osjetio u rodnoj kući. Rodio se u brojnoj i veoma siromašnoj obitelji. Njegovim roditeljima nije bilo lako hraniti, oblačiti i odgajati desetero djece. Ali takve obitelji postaju onda školama skromnosti, međusobne ljubavi i ljubavi prema onima koji jednako tako teško žive. Iz obiteljskog siromaštva fra Ante je prešao u redovničko – franjevačko, koje je potvrdio i zavjetom siromaštva. Svoje redovničko siromaštvo vršio je doslovce, najprije želeteći ispuniti svoj zavjet, a onda, zasigurno, suosjećajući sa siromasima i patnicima.

U pomaganju siromasima i nevoljnima, koristeći se svojom jednostavnosću i nemetljivošću, bio je uspješan te su ga podržavali i samostanski poglavari i imućniji prijatelji. Rado je pomagao obiteljima s brojnom djecom u ona teška ratna vremena II.

svjetskog rata i porača. Brojnim siromašnim ljudima i potrebnima diljem Hrvatske, a posebno Zagrepčanima, ostao je u uspomeni kao čovjek koji zna iznenaditi svojom pomoći, onda kad pomoći najviše trebaju. Brinuo se da bolesnici iz udaljenih mjesta nađu prihvat u Zagrebu i da ih prime vrhunski liječnici. Pomagao je učenicima da upisu željene visoke škole i dođu do prihvatljiva smještaja. Tješio je, hrabrio, podržavao, tiho i dobrohotno činio dobro, a zauzvrat nije očekivao ništa. Kao čovjek srca i dobre ostao je fra Ante sve do smrti.

Diviti se fra Anti Antiću ili ga slijediti!?

Ali što imamo od toga ako govorimo, slušamo i čitamo o tome kako je Sluga

Božji o. Ante Antić bio dobar? ... Što imamo od toga da mu se divimo? ... Što imamo od toga da ga štujemo kao dobroga, da radimo na tome da ga Crkva proglaši blaženim i svetim? ...

Ljudi Crkve koji su ga prepoznali kao dobroga, želete nam ga ponuditi da ga slijedimo – u dobroti da ga slijedimo. I u našem životu dobrota treba biti djeilotvorno življena. To je zahtjev našeg krsnog saveza s Kristom. Biti dobar – to je zahtjev našega kršćanskog poziva. A dobri o. Ante Antić nudi nam se kao ohrabrenje da i mi možemo biti dobri, da i mi u dobroti možemo uspjeti. I, ako smo dobri, onda smo blizu svetosti. Krist Spasitelj, koji je došao k nama da nas obdari Božjom dobrotom, nije htio da ga zovu dobrim, ali htio nas je potaknuti da krenemo u avanturu dobre.

Biti novi Antići - ljudi dobre, to je i naš poziv!

Dragi štovatelji dobrog o. Ante Antića, ništa nismo dobili ako ostanemo kod čitanja, slušanja o dobroti sluge Božjega. Ništa nismo dobili samo iskazujući štovanje ovom Božjem ugodniku. Sigurni smo dobitnici, mi i naši bližnji, a osobito siromašni i potrebeni, ako postanemo добри, ako postanemo novi Antići dobre u mjeri koju nam je Bog odredio.

Fra Ante Antić je izuzetan primjer jednostavnog i uspješnog karitativenog djelovanja. Primjer u kojega se možemo ugledati, učiti od njega i slijediti ga.

Kao pomoć u ostvarenju toga želimo pokrenuti udruge Antićevih sljedbenika koji će se, prema njegovu uzoru, odlučno zauzeti u odjelotvorenju njegove dobre tamo gdje žive. To bi bile male zajednice, mala bratstva ili udruge prijatelja sluge Božjega. Osnivanjem takvih karitativnih udruga, želimo ozivjeti duh dobre sluge Božjega o. Ante Antića. On se mora osjetiti, ne samo u crkvama kad govorimo o njemu. To je najlakše i najmanje.

Sluga Božji o. Ante Antić mora dobiti naše oči koje će jednako kao i on vidjeti nevolje drugoga, srce puno ljubavi koje će tražiti načine da pomogne, ruke koje neće biti prazne ispružene drugome siromahu i nemoćnome, dobrohotne noge koje će pohitati u podrumu i potkrovilja noseći bar mali dašak ljudske topline stariima, bolesnima, osamljenima i zaboravljениma. Sluga Božji o. Ante Antić nudi nam se kao poziv, da ne budemo kršćanijevjernici kao peć koja sama sebe grije, nego da svojom kršćanskom ljubavlju ogrijemo bar nekog od najmanje Isusove braće i sestara, koji trebaju našu ljudsku i kršćansku pomoć. Biti novi Antići – ljudi dobrote, to je sigurno i naš poziv!

Kako to drugi rade?

Pružamo vam priliku da već u ovom broju glasila Sluge Božjega to spoznate. Predstaviti ćemo vam udrugu „Franjine ruže“ iz Rijeke koja se skrbi za beskućnike sa šireg riječkog područja. Isti je izvor nadahnuća Antićeve dobrote i dobrote ovih vrijednih Riječana, a to je čudesni lik Kristova sljedbenika sv. Franje Asiškog i njegova ljubav prema siromasima.

Franjevački svjetovni red

Franjevački svjetovni red je zajednica, bratstvo koje svoju vjeru želi živjeti po primjeru sv. Franje Asiškoga. Sv. Franjo je prije gotovo osam stoljeća osnovao prvi franjevački red (fratre), Drugi franjevački red (časne sestre klarise) te uvidjevši oduševljenje vjernika-laika za njegovo poslanje, osnovao je i Treći red (Franjevački svjetovni red) koji se održao do danas i koji čine vjernici angažirani u svijetu, dakle u svojoj obitelji, društvu, na radnome mjestu.

Kako je „Sestra Siromaština“ bila temelj poslanja sv. Franje, briga za siromašne postala je i temeljnim poslanjem njegovih sljedbenika. Stoga je u skladu sa svojom karizmom i Pravilom nasljedovanja Isusa Krista po primjeru sv. Franje

*Ulaz u riječko prihvatalište za beskućnike
"Ruže sv. Franje"*

Asiškog, Franjevački svjetovni red na Trsatu odlučio pomoći beskućnicima bez obzira na spol, dob, rasu i vjeru te je za njih otvorio Prihvatalište za beskućnike „Ruže sv. Franje“ - kako bi najpotrebnijim građanima pružili bar dio onoga što zaslужuju, a što im je oduzeto – ljudsko dostojanstvo.

Prihvatalište za beskućnike

Prihvatalište je otvoreno 27. ožujka 2007. godine u prostoru od 90 qm u sklopu crkve „Sv. Romualda i Svih Svetih“ na Kozali, a sastoji se od dvije spavaonice kapaciteta 11 kreveta, kuhinje (ujedno i ured), kupaonice, sanitarnih prostorija, ostave i kapelice.

Za sve potrebno u prihvatalištu bri nu se, uz voditeljicu, i brojni volonteri – (dobrovoljci poslužitelji), kako bi korisnicima Prihvatališta pružili ne samo prenosište nego i ljudski odnos s bratom čovjekom. Volonteri su organizirani po službama i to kroz administrativnu, pravnu, medicinsku, odgojno-obrazovnu službu, službu za nabavu, čišćenje, održavanje, službu za duhovnu pomoć te službu poslužitelja.

Cilj rada prihvatališta je ne samo pružiti najpotrebniji-ma prenocište, nego ih prije svega osposobiti za ponovnu integraciju u društvo, ovisno o psihofizičkim i drugim sposobnostima korisnika, provodeći s njima program radne terapije i rehabilitacije. U taj program uključena je i briga za socijalna prava korisnika te pružanje pravnih savjeta, odgovarajuće zdrastvene skrbi i pomoći korisnicima na duhovnoj, psihosocijalnoj i drugim razinama, kako bi se stvarale radne navike i razvijali kreativnost kod korisnika. Od presudne je važnosti i stručna pomoć putem institucija s kojima surađuju (Gradske i županijske službe, Caritas, samostani franjevaca i časnih sestara, župe i dr., kao i senzibiliziranje javnosti o problemu siromaštva te sve većeg broja beskućnika u našem gradu i okolini.

Naziv Prihvatališta

Prema legendi, kada se sv. Franjo jednom prilikom bacio u grm trnovitih ruža, ruže su izgubile trnje. Na tome mjestu u Asizu, Franjinom rodnom gradu, i danas rastu ruže bez trnja, a pokušate li ih presaditi na bilo koje drugo mjesto, ružama će ponovno narasti trnje.

U nadi da će po zagovoru sv. Franje i za naše sugrađane bar djelomično nestati trnje, dali smo prihvatalištu ime po Franjinima ružama da nas uvijek podsjećaju kako se po vjeri događaju čudesa.

Prihvatalište za beskućnike

„Ruže sv. Franje“

Baštjanova 25 a

51 000 Rijeka

Tel: 051/512-131

U sljedećem broju predstaviti ćemo „Katoličku udrugu Lovret“ iz Splita.

Abbe Pierre čovjek dobrote naših dana

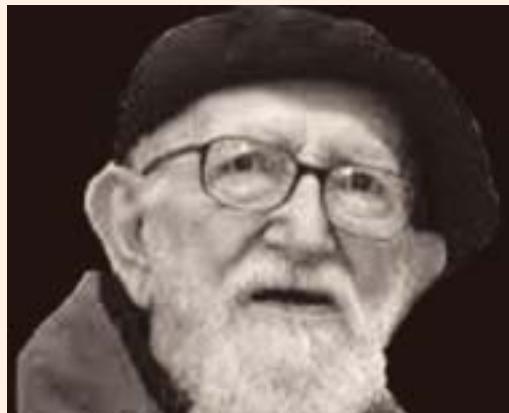
Prije tri godine, u ponedjeljak 22. siječnja 2007., smrt jednog svećenika, redovnika, kapucina zaustavila je Francusku. Odlazi „savjest Francuske“ stajalo je na naslovnicama dnevnih novina. Čak i predizborna kampanja koja se bila jako zahuktala, na trenutak se zaustavila da bi se iskazala počast jednom velikom Francuzu. U 94. godini života umro je Abbe Pierre, jedno od najpoznatijih lica Francuske, nesporni znak humanosti na cijelom političkom spektru i u svim klasama, pa čak i među građanima drugih vjera u toj zemlji.

Najpopularniji Francuz

Abbe Pierre, franjevac kapucin, pravog imena Henri Groues, najviše je poznat kao osnivač skloništa za beskućnike i latalice. Zbog velike predanosti tom svom poslu napustio je mjesto člana francuskog Parlamenta u koji je izabran nakon II. svjetskog rata. Bio je jedan od istaknutijih organizatora Pokreta otpora stranom okupatoru. Zaslужan je za spas i bijeg mnogih francuskih Židova. Bio je vrlo neobičan. Sudjelovao je u brojnim intelektualnim i političkim diskusijama u Francuskoj. Bio je nezavisan i vrlo nekonvencionalan, ali mu nitko nije sporio pravu, iskrenu i veliku duhovnost.

Francuzi su ga prepoznali kao izuzetnu plemenitu osobu i njegov rad honorirali tako da su ga sedamnaest puta birali za osobu kojoj se najviše dive ili koju najviše cijene u sadašnjosti ili bližoj povijesti.

Konačno mu je to dosadilo te je 2004. godine tražio da ga se makne s te liste popularnosti, a na to mjesto zasjeo je, gle kakva li paradoksa, nogometni Zinedine Zidane. A on se, iako u poodmaklim godinama, jednakim žarom nastavio baviti svojim poslom proširujući ga i na brojne imigrante koji su u Francusku pristizali iz bivših francuskih kolonija.

Abbe Pierre, franjevac kapucin najpoznatiji osnivač skloništa za beskućnike i latalice u Francuskoj i svijetu

U doba kad je živio i humanitarno djelovao naš dobar fra Ante Antić nije se smjelo javno o njemu pisati niti isticati njegov humani rad. Pogotovo nezamislivo bilo je da ga predlože ili da dobije nekakvo priznanje za svoj rad. No, hvala Bogu vremena se mijenjaju i plemeniti likovi kad-tad budu predstavljeni javnosti kao uspješni humanisti, kao ispit naše savjesti i poticaj da i mi možemo uspjeti. Neka nam fra Ante i Abbe Pierre budu ohrabrenje da je dobro biti dobar, bez obzira hoćemo li za to dobiti ikakvo ljudsko priznanje. A ono nebesko zasigurno neće izostati, jer kako Isus reče: „Ni čaša bladne vode pružena jednomu od moje najmanje braće neće ostati nenaplaćena!“

T. Katunić
KAO VRČ

Gospodine,
Pred Tobom sam kao ovaj vrč,
otvoren i prazan.
Samo ga Ti možeš napuniti.
Do vrha.

Ne daj, Gospodine,
da ga pokolebaju sumnje,
uzdrmaju oluje i vihor
i zatrpuju Tvoj sadržaj u njemu.
Preplavi ga ljubavlju
prema Tebi i bližnjemu!

N. P.

„Svatko može u svojem životu vidjeti kako je Bog prema njemu dobar, da bi on na sličan način drugima bio dobar.“ Ivan Golub

OČE NAŠ

OČE NAŠ, KOJI JESI NA NEBESIMA,

Oče naš, koji bdiše na ulici s beskućnikom,

Oče izgubljena djeteta što luta pločnicima našega grada

SVETI SE IME TVOJE.

u prljavoj ciganskoj čergi

u podrumu zaboravljene starice koju tjednima nitko ne posjećuje,

DOĐI KRALJEVSTVO TVOJE.

ne kraljevstvo moćnika, koji sve podređuju novcu i užitku

ne kraljevstvo mlakih ljudi, koji se boje trošiti snage za druge.

BUDI VOLJA TVOJA, KAKO NA NEBU TAKO I NA ZEMLJI.

Tko se još ozbiljno pita što ti upravo sada hoćeš?

Tko još pronalazi tvoju volju u molbama i potrebama svojih bližnjih?

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI DAJ NAM DANAS,

Daj nam kruh izrezan na dijelove.

Daj nam dušu spremnu na dijeljenje

I OTPUSTI NAM DUGE NAŠE KAKO I MI OTPUŠTAMO
DUŽNICIMA NAŠIM.

Oprosti nam za vrijeme potrošeno samo za nas.

Oprosti nam za novčice koje smo siromasima dobacili svisoka.

NE UVEDI NAS U NAPAST NEGO IZBAVI NAS OD ZLA

Uvedi nas u zatvore, javne kuće i zapuštene četvrti da onamo ljudе
oslobađamo od zla.

Oslobodi nas od umora.

AMEN!

TKO SU MOJA BRAĆA

TKO SU MOJA BRAĆA, TKO SU MOJE SESTRE?

TKO JE TO OSTAVLJEN ZABORAVLJEN
U VLASTITOM DOMU?

ČIJE SE TO DIJETE NAŠLO IZGUBLJENO NA ULICI?
NA ČIJIM JE USNAMA UTIHNULA PJEŠMA?

KOME SU TO PROBUŠENE CIPELE
I KOGA TO GRIJE OFUCANI KAPUT?
VIDIM LI ONOGA KOJI NE ZNA KAMO ĆE
ZA DUGIH HLADNIH NOĆI?
IMA LI JOŠ NEKOGA BEZ TOPLOG LEŽAJA
ŽELJNA KORICE KRUHA?

POSTOJI LI JOŠ KOJI ZATVORENIK BEZ POSJETA
I BOLESNIK BEZ UTJEŠNE RIJEČI?

TO SU MOJA BRAĆA, TO SU MOJE SESTRE!

N. N.

“Ljubio je stvarnom ljubavlju siromahе pomažući im kako je mogao bolje. Iznalazio je načine, u granicama redovničkih propisa, kako bi im što uspješnije pomagao. Majčinski je toplo prilazio svim patnicima pomažući gdje je samo mogao. Pitao je u drugih, molio ih da pomognu sirotinju. To je trajno radio. Nije samo pružao kruh gladnimа, odjeću golima, lijekove bolesnimа, nego se postaraо da dobiju knjige koje su im potrebne, da dođu do službe, da se mogu časno odmoriti... Sve preko bližnjega a sve iz vrhunaravnih motiva”.

Don Luka Depolo o fra Anti Antiću

Moć dobrog djela

Dva su čovjeka išla u šumu sjeći drva. Gatalac koji nije nikad pogriješio, reče o njima: „Ovi odlaze, ali se neće vratiti živi.“ Na izlasku iz grada sretnu starca koji ih zamoli: „Molim milostinju. Tri dana nisam jeo“.

Oni uzmu onu jedinu pogaču što su je ponijeli sa sobom i polovicu dadnu starcu. Starac se pak ovako pomoli: „Kako što ste vi meni spasili život, tako neka i Bog čuva danas vaš život“.

Navečer, prije nego što su zvijezde okitile nebo, dva su se čovjeka sa svežnjima drva na leđima vraćala u grad. „Kako to?“ – upitali su neki gataoca. „Zar nisi ti sa sigurnošću tvrdio da se ovi neće vratiti živi?“ Gatalac odgovori: „Zaista čudno! Želim provjeriti“. Pretraži zatim svežnje, nađe pola zmije u jednom, pola u drugom snopu. Začuđen upita onu dvojicu: „Koje ste dobro djelo danas učinili?“ Oni mu ispri povjediše slučaj s izgladnjelim starcem. Tada gatalac reče: „Što mogu kad se i sam Bog ganuo nad vašim darom.“

(iz Talmuda)

Nasljedovanje u ljubavi prema bližnjemu

Gospodine Isus Kriste, pokazao si mi put prave vjere koja određuje moj život. To je put svakodnevne djelatnosti i uslužne ljubavi prema bližnjemu. Na ovom putu, nepoznat a ipak spoznat, susrećem Tebe.

Svjetlo života vodi me ovom stazom. Daj da njome strpljivo idem, stalno naprijed, uvijek iznova. Daj mi neshvatljive snage da prionem uza čovjeka, da u daru dadnem sama sebe.

Tada ćeš mi se i sam pridružiti u nepojmljivom jedinstvu s onima koji primaju moju ljubav – u bližnjemu: Ti si onaj koji može prihvati sav čovječji život i ujedno ostati onaj u kome život predan Bogu ne prestaje biti ljubav prema čovjeku.

Vjera moja u Te još je na putu, pa zato s čovjekom iz evanđelja kažem: „Vjerujem, Gospodine, pomozi mojoj nevjeri.“ Vodi me svojim putem, Ti koji si put k bližnjemu, neznani traženi brat i u tome Bog. Sada i uvijek. Amen!

Karl Rabner

60. obljetnica svećeništva fra Bonaventure Dude

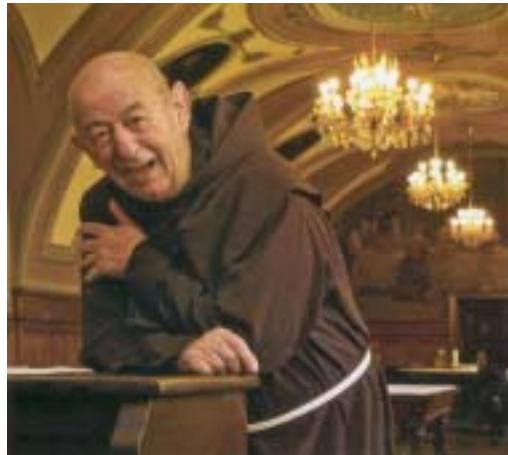
Fra Bonaventura Duda je svećenik-franjevac, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Cirila i Metoda iz Zagreba, bibličar, profesor-emeritus, poliglot, pisac i pjesnik.

Rođen je u Rijeci 14. siječnja 1924. Na krštenju je dobio ime Roko. Rano djetinjstvo proveo je u selu Krasu na otoku Krku, gdje je s pet i pol godina počeo pohađati pučku školu. Pohađao ju je do 1933. godine, a nakon toga školovanje nastavlja na Sušaku u građanskoj školi. U to vrijeme ministirao je kod redovnica svetog Križa i upoznao trsatske franjevce koje je nakon drugoga razreda zamolio da ga prime u samostan. Primili su ga i 1935. godine poslali u Varaždin u franjevačku gimnaziju.

U novicijat je ušao 1941. godine, a nakon mature 1944. počeo je studij teologije u Zagrebu. Na Katoličko-bogoslovnom fakultetu diplomirao je 1950. godine, a u lipnju iste godine na Trsatu proslavio je mladu misu. Studij nastavlja 1954. godine u Rimu, gdje je na Franjevačkom sveučilištu „Antonianum“ postigao doktorat disertacijom o dubrovačkom dominikancu Ivanu Stojkoviću, ekleziologu iz 15. stoljeća. Nakon toga je na Papinskom biblijskom institutu položio biblijski licencijat.

U Zagreb se vratio 1957. godine i u jesen postao asistentom na Katoličko-bogoslovnom fakultetu. Godine 1964. izabran je za docenta, a od 1969. je redoviti profesor i pročelnik katedre Svetoga pisma Novoga zavjeta. U nekoliko navrata bio je prodekan, a od 1982. do 1986. godine i dekan Katoličko-bogoslovnog fakulteta.

Predavao je na različitim institutima, a uz profesorski znanstveni rad, često je sudjelovao na brojnim znanstvenim skupovima i objavljivao radeve u stručnim časopisima i znanstvenim zbornicima. Umirovljen je 1. listopada 1993. godine,

a 9. studenoga 2001. izabran je za profesora emeritusa Sveučilišta u Zagrebu.

U nedjelju Krštenja Gospodnjega, 10. siječnja, u franjevačkoj crkvi na Kaptolu proslavio je 60. obljetnicu svećeničkog ređenja.

Ovaj učeni i vrijedni franjevac prepoznao je vrlo rano u našem fra Antu Antiću pravog sljedbenika sv. Franje Asiškog. Antićeva škola duhovnosti bila je bliska i prihvatljiva mladom svećeniku i vrijednom profesoru fra Bonaventuri. Rado je dolazio u posjete fra Anti Antiću, s njime vodio duhovne razgovore, od njega dobivao prave duhovne poticaje i savjete. Resilo ih je pravo franjevačko prijateljstvo, o čemu svjedoče i sačuvana pisma koja su izmjenjivali. Fra Bonaventura je zasigurno pravi poznavatelj Sluge Božjeg fra Ante Antića i dragocjen živući svjedok njegova kreposnog života.

Za ovo dijamantno slavlje, dragog nam Patera Dude, uredništvo glasila Sluge Božjeg oca Ante Antića i čitatelji pridružuju se mnoštvu prijatelja i poštovatelja našega svećara te sjedinjeni sa svima u čestitkama, dobrim željama i molitvama zahvaljuju Nebeskom Ocu koji ga je, kao izabran dar, darovao hrvatskom narodu, crkvi i Franjevačkom redu. Neka ga i dalje na njegovom franjevačkom i svećeničkom putu Mira i dobra prati zagovor sluge Božjeg fra Ante Antića.

F. T. K.

Duhovni poziv

Duhovni je poziv višestruki dar. Dar Božji čovjeku, dar Božji ljudima i darivanje osobe Bogu i ljudima. Dar se ne može zaslužiti, a ne bi ga trebalo niti odbiti. Tko osjeti ljepotu dara, postaje i ostaje očit znak Božje ljubavi za čovjeka. Svećenički i redovnički poziv našem je narodu znak izuzetne Božje naklonosti. Svatko tko doživi tu ljepotu znade koliki je teret, ali i sreća biti njegov glasnici. „Na ovom svijetu nećeš naći ništa uzvišenije, ništa veće od svećenika. Stoga upoznajmo dostojanstvo što jesmo. I ono što jesmo pokažimo djelom, ne samo imenom. Neka ime odgovara djelu, a djelo imenu.“ AS I/34 (Antićevi spisi)

Za slugu Božjega fra Antu Antića svećenički (i redovnički) poziv je najuzvišeniji poziv. U svojim pismima biranim riječima i usporedbama iznosi uzvišenost ovog poziva. Jako mu je stalo do toga da oni koji su pozvani u svećenički stalež opravdaju taj poziv punim duhovnim životom i predanjem Bogu, svomu pozivu i svojoj službi. U tu svrhu, blagošću i dobrotom brižnog pastira, pronalazeći prave riječi, opominje svećenike, potiče, uči, savjetuje, hrabri da „ono što jesu pokažu i djelom“. Kao magistar, odgojitelj budućih svećenika, riječju, a još više primjerom poniznosti, poslušnosti i predanosti svom pozivu, pokazuje pravu sliku svećenika. Usrdno moli za svećeničke kandidate koji su mu povjereni da ih priprema za tu najuzvišeniju službu, moli za svećenike koji se povjeravaju njegovu duhovnom vodstvu. Ljubi Crkvu i vruće želi da se pomlađuje novim, pravim duhovnim zvanjima. Na tu ljubav, brigu i molitvu pozvani smo i mi. Molimo...

„Pred tobom Gospodine, molim

za svećenika i svećenstvo,
za puk oko žrtvenika,
za sav narod Božji;

za mladića komu si milost svećeništva namijenio,
ruke mu svetim uljem pomazao,
vlast određenja darovao,
milost i kreplost u njemu i po
njemu poticao.

Za njega molim, za subraću njegovu svećenike,
za subraću njegovu vjernike,
za obitelji i djecu,
za mladež, očeve i majke,
za starce i starice – povjerene njemu.

Za zajedništvo svetih (koje predvodi)
znanih i neznanih,
mrtvih i živih,

za cjelokupno Otajstveno Tijelo Kristovo
u kojem je svećenik
predvodnik i djelitelj mira,
tješitelj drugih i sebe,
svjedok i vjesnik Radosne vijesti
i Tebe.

Mnoge si zvao u službu svoju i mnogi su pošli za Tobom, Gospodine.

Ali putovi su bili nesigurni, hod nemaran, pa su se
mnogi umorili.
Pomozi im, Gospodine.

Ustrajnost njihova nije pouzdana. Tvoja im nedostaje
milost, jakost i okrepa.
Pomozi im.

Zanos im je opao, pogled im se zamaglio,
ugasile se čežnje za ljepotom Tvojom.
Pomozi im, Gospodine,
u nemirima vremena,
u tjesnim prostorijama,
u nečistim ozračjima,
u mučnim sredinama.

Pomozi, Gospodine,
svojim svećenicima
i nama vjernicima,
svima ... i nevjernicima

Vrati vjeru, Gospodine,
svećenicima svojim –
vjeru u Istinu, Dobrotu,
vjeru u Život i u Tebe.

Vrati vjeru, Gospodine,
mlitavcima, mekućima,
mlakima i slabima.
Vjera nam je potrebna
svima:
vjera živa, tvrda, kamena,
vjera u mučnim danima
prekretničkog vremena.

Vrati vjeru, Gospodine,
jer smo skitnice i latalice
u pustinji golemoj,
u prašumi pregustoj,
u bujici prejakoj.

Vjeru nam vrati,
nju učvrsti,
um nam očisti
da Ti sa svećenicima
Tvojim služimo
postojano
do vječnosti.

J. Š.

*Isus reče Šimunu i Andriji: "Hajdete za mnom, i učinit
ću vas ribarima ljudi!" Mk 1, 17*

Pred gospodinom

Volio si me oduvijek
I u mislima si me nosio svojim.
Ideju si imao o meni i o djelu mome.

Otkrio sam to u samoći, u osamljenosti
svojoj:
ljubav i brižnost Tvoju,
i putove dobrote beskonačne
i čistoću patnje konačne.

Ti si koji oduvijek jesi,
Vječan i Osoba jedna.
Ti, tvorac, Ljubav i Dobrota
mene si prigrlio bijedna.

Zaboravio sam
da račune ljubavi svoje naplaćuješ,
dobrotu izravnavaš,
zloču kažnjavaš.

Zaboravio sam
Da su putokazi života
jasni zakoni Tvoji.
Oprosti što sam skretao,
posrtao i padaو,
oprosti ...

Ali uvijek sam Ti se vraćao,
Ruku Tvoju tražio,
Pomoć prosio.

Ne ostavljam me sama.
Pomozi
i daj da ostvarim misao,
Tvoju misao,
koju si imao kad si me stvarao.

J.Š

Molitva za duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste,

Ti si rekao: „Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetu svoju.“ Mi se odazivamo tvome pozivu i molimo Te: Daj našoj Crkvi dovoljan broj svetih Svećenika, redovnika i redovnica.

Probudi Gospodine,
u našim obiteljima nesebičnu ljubav
za životom, da naši roditelji s radošću
primaju djecu koja će biti spremna
staviti se u službu Crkvi i narodu.

Pomozi, našim mladima
da shvate veličinu tvoje ljubavi
Te hrabro prihvate svećeničko ili
Redovničko zvanje koje im ti nudiš

Marijo, Majko Crkve,
u velikoj potrebi duhovnih zvanja,
zagovaraj nas kog svoga Sina Isusa
Krista našeg velikog svećenika.
Amen!

Najvjernija Odvjetnice,
Na braniku stoj, čuvaj našu svetu
Vjeru i hrvatski dom.

Reci i ti mladiću i ti djevojko:

“Evo me Gospodine!”

Prihvati duhovni poziv kao što ga je prihvatio i živio sluga Božji fra Ante Antić.

Budi dar drugima i postani sretan čovjek!

Vijesti iz Vicepostulature

Novi vicepostulator

Uprava Provincije Presvetog Otkupitelja na zasjedanju u Splitu, od 12. do 16. listopada 2009. godine, imenovala je fra Antu Babića novim vicepostulatorom u Kauzi Sluge Božjega fra Ante Antića. Generalni postulator Franjevačkog reda u Rimu fra Giovanguseppe Califano potvrđio je to imenovanje dekretom Generelne postulature br. 583, datiranim 19. 12. 2009. Novi vicepostulator do sada je obnašao ove službe: kapelen u Župi M. B. Lurdske u Zagrebu, kapelan u dvjema njemačkim župama (Kelkheim, Frankfurt), magistar bogoslova - Zagreb, gvardijan samostana M. B. Lurdske u Zagrebu, župnik *in solidum* u župi Gospe od Zdravlja u Splitu, bolnički kapelan u Šibeniku; gvardijan, župnik i dekan u Imotskome, gvardijan u Zaostrogu, duhovni asistent Frame, FSR-a, animator za duhovna zvanja, duhovni asistent Katoličke udruge Lovret za pomoć starijim i nemoćnim osobama u Splitu, područni koordinator (za splitsko-dubrovačko područje) *Tečaja franjevačke misijske karizme* (TFMK-a), predstojnik Franjevačke kuće „Dobri otac Ante Antić“, Split – Trstenik ... Novoimenovani vicepostulator službeno je preuzeo novu službu 12. veljače 2010. godine.

Članovi sudišta u Kauzi Sluge Božjega fra Ante Antića u trenutku polaganja prsege pred uzoritim kardinalom Franjom Kuharićem 17. studenog 1984. Drugi zdesna je sada novoimenovani vicepostulator.

Radosna vijest iz Generalne postulature

Generalni postulator Franjevačkog reda u Rimu fra Gianni Califano javlja da je nakon primitka liječničkih dokumenata koji su poslani iz naše Vicepostulature dobio Revizu (tj. potvrdu o usklađenosti) Upita super miro (o čudu) Sluge Božjega fra Ante Antića. Javljujući nam ovu radosnu vijest, generalni postulator ističe, da je ovo još jedan korak naprijed u postupku proučavanja Kauze. Obećava da će što prije osigurati tiskanje cijelog dosjeda čudesa kako bi ga mogao predati dvojici medicinskih stručnjaka *ex officio*, koje je odabrala Kongregacija koja vodi kauze kanonizacije blaženih i svetih. Doista radosna vijest!

39. obljetnica prijenosa tijela Sluge Božjega fra Ante Antića

Ove godine 15. prosinca obilježena je 39. obljetnica prijenosa tijela Božjeg ugodnika fra Ante Antića s mirogojskoga groblja u kriptu svetišta Gospe Lurdske. Glavno misno slavlje, u 19 sati, ove je godine predvodio i propovijedao novoimenovani župnik fra Ante Vukušić.

Sanacijski radovi u sobi fra Ante Antića

U sobi Sluge Božjega fra Ante Antića učinjeni su sanacijski radovi na podu, kako bi se originalni parketni pod iz fra Antina vremena sačuvao od djelovanja vlage.

Ured vicepostulature

Uprava Provincije te vodstvo samostana i svetišta Majke Božje Lurdske donijela je odluku o prenamjeni i premještanju Ureda vicepostulature. Sadašnji uredski prostor s prostorima iznad Vicepostulature dobili bi humanitarnu namjenu, a za uzvrat u drugom dijelu samostana uredio bi se novi funkcionalni ured.

„Fra Antina Oaza mira i utjehe“

U tijeku su promišljanja da se uz fra Antinu sobu, na prikladan način, uredi postoeći prostor za razgovore i susrete sa svećenikom. U tom prostoru, raspoloživi svećenici bili bi na usluzi svima koji traže pomoć i utjehu, bilo u sakramentalnoj ispovijedi ili razgovoru. U ovoj fazi promišljanja ove ideje radno smo je nazvali „Fra Antina oaza mira i utjehe“. Ako Bog dade da se i ostvari, ona je potpuno u duhu velikog i neumornog ispovjednika, tješitelja i savjetnika fra Ante Antića. Time bi se nastavilo njegovo djelo i pokazali bismo da od „dobrih“ znademo dobro učiti i činiti.

Predstavljena knjiga: *Sluga Božji fra Ante Antić* SVEĆENIK SAM KRISTOV

Svećenici, sudionici ovogodišnjeg Svećeničkog tjedna, koji je sav bio tematski posvećen svećeničkom pozivu, a koji se događao od 26. do 28. siječnja u dječačkom sjemeništu na Šlati, bili su, ove godine, posebno obdarjeni jednim događajem. Naime, 27. siječnja, u velikoj dvorani Dječačkoga sjemeništa svećano je brojnoj publici predstavljena knjiga: Svećenik sam Kristov. Knjiga sadrži izbor pisama koja je Sluga Božji pisao svećenicima. Ona na poseban način ocravaju njegov duhovni lik, žar i zalaganje

da svećenici budu ono što zapravo trebaju biti: Kristovi svećenici, njemu suočeni, drugi Krist na zemlji. Kako je u knjizi riječ isključivo o Antićevim pismima, ovo je zapravo njegova knjiga. Knjiga je jedan izvanredan dar svećenicima u njihovoj godini. Čitajući lagana, razumljiva i čitka Antićeva pisma, svećenici mogu, kao u nekom ogledalu, vidjeti koliko su zapravo Kristovi.

Najviše zasluga što je ova knjiga ugledala svjetlo dana ima vrijedna dugogodišnja djetatnica vicepostulature s. Marija Asumpta Strukar. Ona je marom pčelice skupljala, čitala i prepisivala Antićeva pisma te je od 792 pisma napravila pravi izbor od 186 pisama i složila ih u jednu knjigu koju se ubuduće ne smije zaobilaziti kao duhovno štivo svećenicima u njihovoj pravoj svećeničkoj izgradnji – u njihovu suočavanju Kristu.

U životom i zanosnom govoru o Sluzi Božjem fra Ante Antiću i njegovoj knjizi govorili su: fra Vladimir Tadić - vicepostulator, fra Bonaventura Duda, mons. Vladimir Stanković i priredivačica knjige s. Marija Asumpta Strukar. Antićeva pisma čitao je mladi glumac Nikša Vid Marinović. Ovom lijepom duhovno-kulturnom događaju svoj doprinos su dale svojim glazbenim točkama, vrsne umjetnice, časne sestre: s. Imakulata Malinka i s. Cecilia Pleša.

“Čovjek postaje sve više čovjek, a kršćanin sve više kršćanin jedino kad postaje sve više svet.“

Papa Ivan Pavao II.

Studenti iz Tučepa na Antićevu Grobu

Dana 28. siječnja skupina od četrdeset studenata iz župe Tučepi, koji u Zagrebu studiraju na raznim fakultetima, imali su svoj godišnji susret. Začetnik i organizator ovakvoga hvalevrijednog okupljanja studenata jest njihov neumorni župnik fra Nediljko Šabić. Susret je počeo misnim slavljem u samostanskoj kapelici. Potom je novoimenovani vicepostulator fra Ante Babić studente upoznao s likom Sluge Božjega i, nadamo se skorašnjeg novog hrvatskog blaženika, fra Ante Antića. Svoje upoznavanje s ovim jednostavnim i dragim likom duhovnog i dobrog svećenika i franjevca studenti su upotpunili pohodom njegovoj sobici i grobu.

Križevci: II. dani hrvatskih svetaca i blaženika

U organizaciji: Udruge za promicanje znamenitih Križevčana „Dr Stjepan Kranjčić“, župa sv. Ane - Križevci, BDM Žalosne, sv. Marka Križevčanina i grada Križevci te drugih suorganizatora, održani su četverodnevni II. dani hrvatskih svetaca i blaženika. Nakana je ove manifestacije bolje poznavanje i veće štovanje hrvatskih duhovnih velikana.

Drugi dan ovoga skupa 29. siječnja bio je posvećen „budućim hrvatskim blaženicima“. Skup je započeo glazbeno meditativnim programom na temu svet i svetost u lijepo obnovljenoj crkvi sv. Ane. Misno slavlje predvodio je fra Željko Željeznjak, provincijal Hrvatske provincije Sv. Ćirila i Metoda. Poslije sv. mise franjevački sjemeništarci i bogoslovi predstavili su vjernicima život u sjemeništu i bogosloviji. Potom je u dvorani Hrvatskog doma Gradske knjižnice organiziran okrugli stol s temom „Budući hrvatski blaženici“. Nazočnim Križevčanima predstavljeni su sljedeći kandidati za oltar: s. Klara Žižić, Petar Barbarić, dr. Josip Stadler, dr. Josip Lang, fra Vendelin Vošnjak, Drinske mučenice, Miroslav Bulešić, Marica Stanković, fra Bonifacije Pavletić, fra Alekса Benigar i fra Ante Antić, kojeg je predstavio vicepostulator fra Vladimir Tadić.

Najavljujemo

Nacionalno hodočašće svećenika na grob bl. Alojzija Stepinca i na grob Sluge Božjega fra Ante Antića – 15. travnja 2010.

U lipnju prošle godine, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, sv. o. papa Benedikt XVI. proglašio je Svećeničku godinu koja će završiti ove godine, također na svetkovinu Presvetog Srca Isusova. Koliko je to bilo značajno, potvrdili su i naši biskupi na svom XXXIX. plenarnom zajedanju Hrvatske biskupske konferencije. Na jednoj od radnih sjednica raspravljalo se o liku svećenika u njegovoј pastoralnoј službi. Uočena je i istaknuta potreba da najveću pozornost treba posvetiti svećeničkoj duhovnoj izgradnji. Govorilo se i o problemima s kojima se svećenik susreće i koje može prevladati jedino iskrenim i posve pre-

danim svećeničkim životom koji ne trpi polovičnosti i improvizacije.

Odlučeno je da se na nacionalnoj razini pripremi zajedničko hodočašće svećenika iz cijele Hrvatske, i to 15. travnja ove godine. To hodočašće ima se dogoditi u Zagrebu, pohodom na grob blaženoga kardinala Alojzija Stepinca, a u povodu 50. obljetnice njegove smrti, kao i pohodom na grob našega Sluge Božjega fra Ante Antića koji je svojom predanom službom isповjednika nadahnuće današnjim generacijama svećenika.

ANTIĆEVO 2010.

45. obljetnica smrti
sluge Božjega
fra Ante Antića

SVEĆENIK SAM KRISTOV

Trodnevница

Ponedjeljak, 1. ožujka u 19 sati: Slavlje euharistije predvodi fra Darko Tepert

Utorak, 2. ožujka u 19 sati: Slavlje euharistije predvodi fra Rozo Brkić

Srijeda, 3. ožujka u 19 sati: Slavlje euharistije predvodi fra Ante Babić

**Četvrtak, 4. ožujka - dan preminuća
Sluge Božjega**
**19 sati: Slavlje euharistije predvodi
mons. Franjo Komarica, biskup
banjalučki**

Knjigu Sluge Božjega fra Ante Antića „**SVEĆENIK SAM KRISTOV – Pisma svećenicima**“ možete kupiti u Vicepotulaturi. Cijena, 100 kn

„**ČOVJEK BOŽJI – razmišljanja o svećeništvu**“ Mladen Parlov, Verbum, Split 2002. jest knjiga koju u Svećeničkoj godini preporučujemo svećenicima, i ne samo njima. To je prava i poticajna duhovna knjiga koja lijepim književnim stilom i teološkim utemeljenjem na Svetom pismu i crkvenoj tradiciji iskrenom ljubavlju govori o svećeničkom pozivu i radoći življenu vlastitog svećeništva u Crkvi katoličkoj. Knjiga se može kupiti u Verbumovim knjižarama.

Molitva za proglašenje blaženim oca fra Ante Antića i za milost po njegovu zagovoru

Bože, Oče naš, izvore svakoga dobra!
Sin nas je Tvoj poučio
da budemo savršeni i milosrdni
po uzoru na Tvoju dobrotu.
U duhu Svetom,

Ti si slugu svoga oca Antu Antića
uzdigao do savršenog vršenja
Tvoje svete volje.
Proslavi, Gospodine, Slugu svoga
i na ovoj zemlji čašću svetaca,
a meni po njegovu zagovoru udijeli milost
za koju Te sada posebno molim ...

Nadasve mi daruj svoje svjetlo i milost
da poput oca Antića
sve činim i trpim iz ljubavi prema Tebi
koji si sa svojim Sinom i Duhom Svetim
izvor svakoga dobra i smirenja svih srdaca.
Amen!

PREPORUKE I ZAHVALE

(Izbor iz prisjete pošte i Spomen knjige)

Slugo Božji, fra Ante Antiću, od srca ti zahvaljujem što si spasio mog brata.

Marko

Pomož mi da se promijenim, oče Antiću! Izmoli mi milost da upoznam Božju ljubav i da mu uzvratim ljubavlju.

A.G.

Hvala ti, oče, što je operacija dobro prošla i što si uslišio moje molitve. Hvala što si uža me i što polažem ispite. Čuvaj me, molim te.

Vječno zahvalna M.

Predobri oče Antiću, puno ti hvala na tvome žagovoru. Čudo se dogodilo i neizmjerno sam zahvalna Isusu i Tebi. Molim te, budi moj žagovornik i dalje. Imamo još puno posla. Molim te, izmoli kod Isusa da prođem ispit u veljači. Isprosi mi milost učenja i hrabrosti. Puno hvala na maminom poslu. Unesi mir i ljubav u moju obitelj. Izmoli i dušama s Haitija spas. Puno ti hvala. Amen!

Zahvalna D.

Dobri oče Antiću, došla sam zahvaliti na zdravom djetetu. Puno ti hvala na tome.

Sretna majka

Dragi oče Antiću, molim te za sve one koji me ne vole. Ne moraju me voljeti, ali ih ja neću mrziti.

N.N

Dobri oče Antiću!

Zahvaljujem Bogu na tvojoj dobroti i uzoru redovničkog življenja. Još više na radosti koja me ispunja svaki put kad se molim za duševne i tjelesne potrebe svih penitenata koji traže tvoj žagovor kod Svetišnjega. U potpunom predanju i radosti proveo sam čitav tjedan u tvojoj blizini i prisutnosti običnih stvari koje mi uprisutnjuju tvoju dobrotu. Zahvaljujem ti, dobri oče, što tvojom pomoći mogu svjedočiti Božju prisutnost u nestalnom vremenu u kojem se nalazimo. Jedino što mi ostaje, a to je zahvalnost Trojedinom Bogu i Tebi.

Uvijek zahvalan, fra N.T.

Hvala dobrom Služi Božjem ocu Anti Antiću za sve primljene blagoslove i uslišane molitve! Želje i htjenja su velika, a molitve i poniznost su sve manje i manje. Zato molimo tvoj žagovor, dobri oče Ante Antiću kod Bl. Djevice Marije i milog Isusa Krista da mi pomognu i da me ojačaju. Da budem ustrajnija u molitvama i nakanama! Molim te, Slugo Božji dobri o. Antiću za zdravlje moje djece i cijele moje obitelji! Čuvaj mi ih od svakoga zla i nečistoće. Ponizno te molim za moju braću. Uredi njihove živote prema Božjim zakonima i kako majka Crkva to traži. Tisuću te puta molim i blagoslivljem, Slugo Božji, dobri oče Antiću. Hvaljen Isus i Marija.

N.N.

*Kad mi pred Bogom
sklopimo ruke,
On otvara i srce
i ruke.*

Važno!

Vjernici koji na zagovor Sluge Božjeg o. Ante Antića budu uslišani, tj. dobiju tjeseljno ili duhovno ozdravljenje ili koju osobitu milost, neka to lijepo sročeno i čitljivo dostave na adresu Vicepostulature. U slučajevima da se radi o stvarno izvanrednim djelima, rado ćemo u Vicedpostulaturi s takvim sretnicima podijeliti radost uslišanja i zahvale te porazgovarati o korisnosti tog milosnog događaja u dalnjem procesu kanonizacije Sluge Božjega fra Ante Antića.

U pismima svakako navedite: želite li ili ne želite da vaše pismo, ili dio pisma, budu objavljeni u listu Sluge Božjega.

Kad se u našem glasili Sluga Božji dobri otac Antić u pisanju o Sluzi Božjemu upotrebljavaju riječi: „čudo“, „svetac“, „svetost“ i sl. - to je u duhu crkvenih propisa i treba ih razumjeti u smislu običnoga ljudskog izražavanja. Konačan sud o tome izreći će Crkva.

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE

Jela Škopljanc Mačina, Otok(Sinj) -700 kn; Anka Joković, Split - 250 kn; s.Vitomira Jurić, Zagreb - 100 kn; Marija Maros, Zagreb - 100 kn; fra Berard Barčić, Pula -100 kn; obitelj J. Stavrosa, Zagreb -3000 kn; s. Kucijsana Katić Jurela, Šibenik 20 €; Jelena Marin, Makarska - 200 kn; Ankica i Zoran Milić, Šibenik 100 kn; Tomislava Kosijer, Karlovac - 140 kn; Slavko Petrić, Dubrovnik - 70 kn; s. Anuncijata Klapež, Split -100 kn; Anica Žerjav, Zagreb 40 kn; Anica Dorčić, Baška (Krk) – 200 kn; Ante Radoš, Zagreb -50 kn; Ante i Rada Lovrić -200 kn; samostan č.s. Benediktinki, Hvar -300 kn; fra Nediljko Tabak, Uglijane – 2000 kn; fra Petar Gulić, Metković -1000 kn; Marija Žakić, Zagreb – 100 kn; Iva Pekić, Knin -70 kn; Miroslava Jakobović, Zagreb,-2000 kn; Ljubica Keserović, Zagreb – 40 kn; Marija Tadić, Žrnovnica – 100 kn; HKM ST. Johns Park, Sidney Australia – 900 kn; N.N. 50 kn.

Zahvaljujemo svim moliteljima i darovateljima koji svojim molitvama i odricanjima pridonose da naš Sluga Božji o. Ante Antić bude proglašen blaženim.

**PRVOG ČETVRTKA U MJESECU U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE
JE „ANTIĆEV MOLITVENI DAN“**

**VEČERNJIM MISNIM SLAVLJEM TE MOLITVAMA NA GROBU SLUGE
BOŽJEGA MOLIMO ZA NJEGOVU BEATIFIKACIJU. U OVE MOLITVE
UKLJUČUJEMO I SVE ONE KOJI TRAŽE NJEGOV ZAGOVOR.**

Pred nama podoše u život vječni štovatelji Sluge Božjega fra Ante Antića!

+ Ruža Bužančić – Sinj;
+ Pere Ante Vrcan -Veliko Brdo

Pokoj vječni daruj im Gospodine!

Vodstvo Vicepostulature i uredništvo glasila Sluga Božji *Dobri o. Ante Antić*, osobno i u ime svih suradnika i čitatelja te poštovatelja Sluge Božjega najsrdačnije i najtoplje zahvaljuje dosadašnjem Vicepostulatoru i uredniku glasila fra Vladimru Tadiću na predanom i zanosnom radu da se fra Ante Antić pridruži bisernom nizu hrvatskih blaženika i svetaca.

Neka ga u dalnjem njegovom životu i radu u vinogradu Gospodnjem, po zagovoru Sluge Božjega fra Ante Antića, prati dobrohotna i ljubeća ruka Božja.

Vodstvo Vicepostulature i uredništvo lista

**Dragi čitatelji lista “Sluga Božji dobri otac Ante Antić”
Dragi poštovatelji Sluge Božjega!**

**Uskrs je svjetlo.
Svjetlo je sreća.
Sreća je odsjaj dobrote
koju pružaš drugome.**

**Neka vas uskrsli Krist zagovorom Sluge Božjega
fra Ante Antića obdari uskrsnim svjetлом, srećom,
i dobrotom, da radost i ljepota Uskrsa stanuju u
vašim srcima i donosite ih svima koje susrećete.**

Sretan vam i blagoslovljjen Uskrs 2010 !

Uredništvo

SADRŽAJ

Riječ urednika.....	1
S dobitim fra Antonom Antićem kroz korizmu prema Uskrsu.....	3
Korizmena molitvena ura.....	5
Svećenik i težnja za svetošću.....	10
Svetost.....	12
Svećenikov lik.....	13
<i>Svećenik sam Kristov - osvrti na knjigu.</i>	15
Pisma svećenicima.....	17
Učimo dobrotu od dobrog sluge Božjega.....	19
Abbe Pierre - čovjek dobrote naših dana.....	23
Oče naš.....	24
Tko su moja braća.....	25
Moć dobrog djela.....	26
Nasljedovanje u ljubavi prema bližnjemu.....	26
60. obljetnica svećeništva fra Bonaventure Dude.....	27
Duhovni poziv.....	28
Pred Gospodinom.....	30
Molitva za duhovna zvanja.....	31
Vijesti iz Vicepostulature.....	32
Preporuke i zahvale.....	36

Naslovna stranica: slika crkve u Zatonu u kojoj je fra Ante Antić slavio Mladu misu

Izdavač lista: Provincijalat Provincije Presvetog Otkupitelja

Trg Gaje Bulata 3 - 21 000 SPLIT

Osnivač lista: Franjevački samostan, Vrbanićeva 35 - 10 000 ZAGREB

Uređuje: uredničko vijeće

Glavni i odgovorni urednik: fra Ante Babić

Adresa uredništva: Vicepostulatura, Vrbanićeva 35 - 10 000 ZAGREB

Telefon: (01) 4660031 Tel./fax (01) 4649793

E-mail: otac-antic@zg.htnet.hr

Cijena: 10 kn; za inozemstvo 4 € ili 8 USD

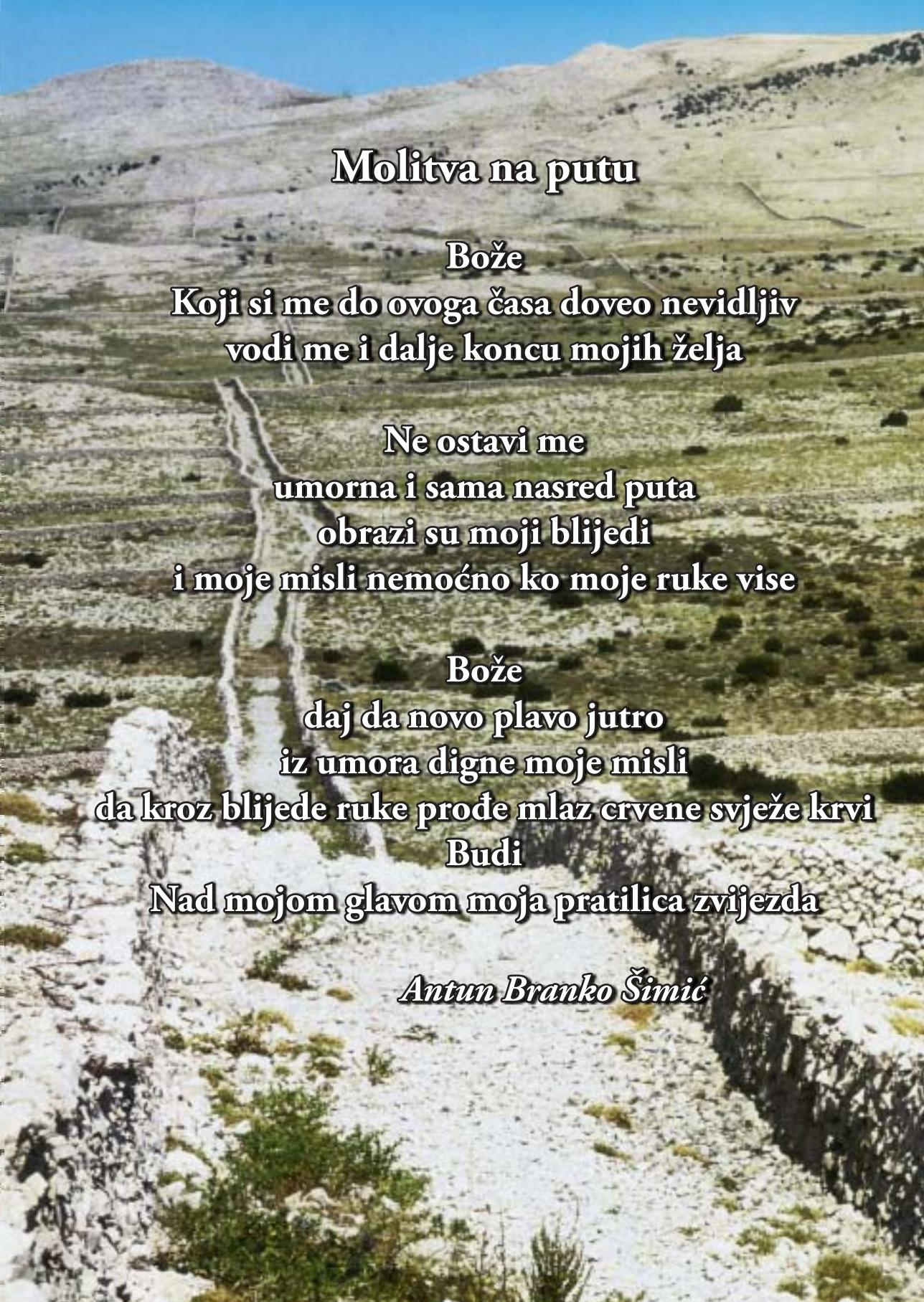
Novčane priloge za list i milodare slati na račun: 2390001-1100028072
(Hrvatska poštanska banka)

Lektorica: Ana Poklepović Škrmeta

Oblikovanje i grafička priprema: Karista, Zagreb

Fotografije: arhiv Vicepostulature, Ivica Kordić, fra Ante Vukušić,
Toni Katunić, fra Nediljko Šabić ...

Tisak: DENONA, Zagreb
ISSN 1334-4498

Molitva na putu

Bože

Koji si me do ovoga časa doveo nevidljiv
vodi me i dalje koncu mojih želja

Ne ostavi me

umorna i sama nasred puta
obrazi su moji blijedi
i moje misli nemoćno ko moje ruke vise

Bože

daj da novo plavo jutro
iz umora digne moje misli
da kroz blijede ruke prođe mlaz crvene svježe krvi
Budi

Nad mojom glavom moja pratilica zvijezda

Antun Branko Šimić

*Krist jednom stade na žalu
tražeć ljude za velika djela
da love srca božanskom Riječi.*

*O Bože, zar si pozvao mene?
Tvoje usne moje rekoše ime.
Svoju lađu sada ostavljam žalu,
odsad idem kamo šalješ me Ti.*

Karol Woytila

